ഛായാമുഖി

GHSS CHITTUR

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

2023-24

ഗവൺമെന്റ് ഹയർസെക്കൻഡറി സ്കൂൾ
ചിറ്റൂർ

വിദ്യാലയ സാരഥികൾ

ഗീത വി
പ്രിൻസിപ്പൽ
ഹയർസെക്കൻഡറി വിഭാഗം

ഹബീബ പി എസ്
പ്രിൻസിപ്പൽ
വൊക്കേഷണൽ ഹയർസെക്കൻഡറി വിഭാഗം

ശ്യാംപ്രസാദ് എസ്
ഹെഡ്മാസ്റ്റർ
ഹൈസ്കൂൾ വിഭാഗം

ജയകൃഷ്ണൻ കെ
പി ടി എ പ്രസിഡന്റ്

എഡിറ്റോറിയൽ

ചിറ്റൂരിന്റെ പഴമയുടെ നൻമകൾക്കെല്ലാം വിളനിലമായിട്ടുള്ള **ജി എച്ച് എസ് എസ് ചിറ്റൂർ** അതിന്റെ ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളും, വർത്തമാനത്തിന്റെ വർത്തമാനങ്ങളും, ഭാവിയുടെ പ്രതീക്ഷകളും ഇടകലർത്തി അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ നൂലിൽ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ വിരൽത്തുമ്പാൽ കോർത്തിണക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന 'ഛായാമുഖി' ഡിജിറ്റൽ മാസിക വിദ്യാലയത്തിന്റെ ചരിത്ര ശേഖരമായി നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം ഇതിന്റെ പിന്നണിയിൽ അണിനിരന്ന ഓരോരുത്തർക്കും അഭിനന്ദനത്തിന്റെ നല്ല പൂക്കൾ നൽകികൊണ്ട് ഈ മാസിക സഹൃദയ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു.

സസ്നേഹം
ശ്യാംപ്രസാദ് എസ്
ചീഫ് എഡിറ്റർ

പത്രാധിപ സമിതി

ശ്യാം പ്രസാദ് എസ് -- ഹെഡ്മാസ്റ്റർ
പ്രമീള റ്റി, ലക്ഷ്മി റ്റി -- ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് മിസ്ട്രസ്സ്
രാംദേവ്കൃഷ്ണ,മുഹമ്മദ്ഹിഷാം, ശരത്, ശ്രീശാന്ത്,
സഞ്ജയ്, വിശ്വജിത്ത്--- ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് വിദ്യാർത്ഥികൾ

ഉള്ളടക്കം

എഡിറ്റോറിയൽ......3
വിദ്യാലയ സാരഥികൾ......4
ഛായാമുഖിയ്ക്ക് വിജയാശംസകൾ......8
ജി എച്ച് എസ് എസ്......9
അധ്യാപക – അനധ്യാപക സംഘം......9
നല്ലോണം 22......11
ഉൾപ്പരിവർത്തനം......12
ബിന്ദു. എസ്. എച്ച് എസ് ടി ഫിസിക്കൽ സയൻസ്......12
കണ്ണീർമഴ......13
പൂർണിമ. ജി. എച്ച് എസ് ടി മലയാളം......13
നീലത്തുവൽ......14
മുഹമ്മദ് അജ്മൽ, ക്ലാസ്സ് 6 ബി......14
അമ്മ......14
Navaneeth. M. 8 STD......14
ഓർമ്മകളിൽ വന്നുനിറയുന്ന ബാല്യം......15
കൗശിക് സനിൽ ഒമ്പത് എഫ്......15
ഞങ്ങളുടെ മൂകാംബിക യാത്ര......16
ചിത്രപുരിയും വിചിത്രപുരിയും......18
ജെ എച്ച് മേഘ ആറ് എ......18
അമ്മ ഒരുക്കിയ വിഷുക്കണി......19
ഭക്ഷ്യമേള......19
ചില്ല പാത്രത്തിൽ ഒരുക്കാം......20
ഒരു കൊച്ചു പ്രപഞ്ചം- ടെറേറിയം......20
Manjusha U, Former Vocational Teacher in Agriculture......20
യാത്രാവിവരണം......23
മുകൽ കെ ആറ് ബി......23
വെള്ളം......25
അമേയ ജെ ,എട്ട് എ......25
മത മൈത്രിയുടെ ആവശ്യം......26
മൻസൂർ അലി .എൽ പത്ത് ജി......26
പണ ഭൂമി......27

ഫൈസൽ ഒമ്പത് ബി.....27
இந்தியா.....28
தனுஷ் டி பத்து டி.....28
LIKE A DIAMOND, IN THE SKY.....30
Pradhul S.....30
ജി എച്ച് എസ് എസ് ചിറ്റൂർ മികവിന്റെ കേന്ദ്രം.....31
FLOWER.....32
Tharunkrishna.K.R 8C.....32
DRUG ADDICTION.....33
ATHISTA.B.....33
മരം വെക്കുവിൻ.....34
പ്രദുൽ.....34
അപ്പു എന്നൊരു ആന.....35
മഹേശ്വരി എം.....35
ROBBERY OUTSMARTED.....36
Abhiram.S.....36
SHORT PERIOD OF SWEETNESS.....38
Aathif Aleem Y.....38
Nature.....39
C T Darsan.....39
Arjun S 5.B.....39
എൻ സി സി.....40
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്.....41
എസ്.പി.സി.....43
കായിക മേള 2022-23.....44
തന്റെ അമ്മ.....46
NIRANJAN.M.....46
ഗുരുവായൂരിലേയ്ക്കൊരുയാത്ര.....47
SANJAY KRISHNA.....47
കേരള നവോത്ഥാനം.....48
ആദിശേഷൻ കെ 9 എഫ്.....48
സ്കൗട്ട്സ്.....50
വിദ്യാരംഗം കലാ സാഹിത്യവേദി.....51
ഗ്രന്ഥശാല.....52
സയൻസ് ക്ലബ്.....53
ഗണിത ക്ലബ്ബ്.....56
BRITTO THE PET.....57
Amithkrishnan T S 6B.....57

സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബ്.....58
ജെ ആർ സി.....58
അടൽ ടിങ്കറിങ് ലാബ് (ATL).....59
മലമ്പുഴയിലേക്ക് ഒരു യാത്ര.....61
ഫെമിരാജു ആറ് ബി.....61
ആത്മസഖി.....65
ആര്യനന്ദ്.ആർ ഒമ്പത് ബി.....65
കലോത്സവം '22.....66
കലോത്സവം '22.....67
सुरीली हिंदी.....67
OUR OUTGOING STUDENTS.....68
സുവർണ്ണ ജൂബിലി @1953 ചരിത്ര വീഥിയിലൂടെ.....70
സുവർണ്ണ ജൂബിലി @1953 ചരിത്ര വീഥിയിലൂടെ.....72

ഛായാമുഖിക്ക് വിജയാശംസകൾ

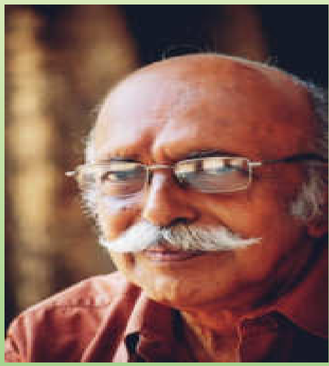

വൈശാഖൻ

പ്രശസ്ത ചെറുകഥാകൃത്ത്

ചിറ്റൂർ ഗവ: ബോയ്സ് ഹൈസ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഛായാമുഖി ഓൺലൈൻ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം എന്തുകൊണ്ടും അഭികാമ്യവും സ്വാഗതാർഹവുമായ ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കൊണ്ടു് ഛായാമുഖി മാസിക അതിന്റെ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക സാന്നിദ്ധ്യം പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് നവ മാധ്യമ രംഗത്ത് ആരോഗ്യകരമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ഛായാമുഖിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ ശ്രമത്തിനു പിന്നിൽ നിസ്വാർത്ഥമായും സാർത്ഥകമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും വിജയാശംസകൾ.

ജി എച്ച് എസ് എസ്

അധ്യാപക - അനധ്യാപക സംഘം

പ്രവേശനോത്സവം

നല്ലോണം

വീഡിയോ കാണാൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യൂ

നല്ലോണം

https://youtu.be/6g68_8D5LQ4

ഉൾപ്പരിവർത്തനം

ബിന്ദു. എസ്. എച്ച് എസ് ടി ഫിസിക്കൽ സയൻസ്

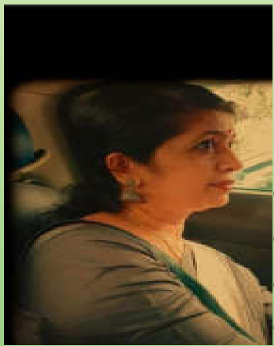

അവൾ തപസ്സിലായിരുന്നു... കഠിനമായ തപസ്സ്.. മഞ്ഞും മഴയും വെയിലും ഒന്നും അവളെ ബാധിച്ചില്ല. ഏകാഗ്രമായി, ആത്മാർത്ഥമായി, തീക്ഷ്ണതയോടെ അവൾ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു ...ഒടുവിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു...വൽസേ... നിന്നിൽ നാം സംപ്രീതനായിരിക്കുന്നു..ആവശ്യമുള്ള വരം ചോദിച്ചു കൊള്ളൂ...അവൾ ദൈവത്തെ താണുതൊഴുതു.... വിനയത്തോടെ, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു..ഭഗവൻ, അങ്ങയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ... മഹാ ഭാഗ്യം .... അടിയന് ഒരേ ഒരു ആഗ്രഹം മാത്രമേ ഉള്ളൂ... അങ്ങ് അത് സാധിച്ചു തരണേ...ദൈവം വാത്സല്യത്തോടെ അവളെ നോക്കി ഇങ്ങനെ ൊമഴിഞ്ഞു. വൽസേ... മടിക്കാതെ പറഞ്ഞു കൊള്ളൂ..എന്താണ് നിന്റെ ആഗ്രഹം? നിനക്ക് ആഗ്രഹിച്ച വരം നൽകുന്നതാണ്.

അവൾ കൈകൂപ്പി അപേക്ഷിച്ചു...

ഭഗവൻ... സ്ത്രീകളിലെ മനസ്സ് എന്ന വസ്തു ഒന്ന് ഒഴിവാക്കിത്തരുമോ? ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാത്ത, പ്രവർത്തിപ്പിക്കാത്ത, ആലോചനകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്ത ആ സാധനം ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തു മാറ്റിത്തരാമോ? അവളുടെ ആഗ്രഹം കേട്ട് ദൈവം, ചിരിച്ചു...മകളേ....നിന്റെ തപസ്സ് വ്യർത്ഥമായല്ലോ.... നീ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലേ? ഉപയോഗിക്കാത്ത വസ്തുക്കൾ, ആ വശ്യമില്ലാത്ത അവയവങ്ങൾ, ക്രമേണ ഇല്ലാതായിക്കോളും...ചിന്താശേഷി , പ്രയോഗിക്കാത്ത സ്ത്രീ വർഗ്ഗത്തിന് മനസ്സിന്റെ ആവശ്യമില്ല ...അവർ യാന്ത്രി കമായി , ജോലികൾ ചെയ്ത്, ജീവിക്കും...മാറ്റം പ്രകൃതി നിയമമാണല്ലോ.....

നീ വരം വാങ്ങിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ആ മാറ്റം വന്നുചേരും....കാരണം ഒരിക്കൽ പോലും സ്വന്തം അഭിപ്രായമോ, ചിന്തകളോ പറയാത്തവർക്ക് ആ മനസ്സിന്റെ ആവശ്യമില്ല... അത് ക്രമേണ ഇല്ലാതായിക്കോളും...അപ്പോഴും മ്യൂട്ടേഷൻ സംഭവിക്കാത്ത പെൺ മനസ്സ് അവളിൽ ഉള്ളതിനാൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി...

കണ്ണീർമഴ

പൂർണിമ. ജി. എച്ച് എസ് ടി മലയാളം

അവൻ വല്ലാതെ വിയർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ടീച്ചർ കൊടുത്തത് നല്ലൊരു പണിയായിപ്പോയി. ഒരു മഴയനുഭവം എഴുതാൻ. ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം സുഖമുള്ള മഴയനുഭവങ്ങളായിരുന്നു. അന്നും അത് ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ അവന് കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ ടീച്ചറെ ഇഷ്ടമാണ്. ടീച്ചർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പോലെ എഴുതണമെന്നും ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷെ, മഴ ആ ഓർമ്മ അവനെ കൊണ്ടു പോകുന്നത് മറ്റൊരു വഴിക്കാണ്....'മഴയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പണിക്ക് പോയിരുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ്. രാവിലെ മൂന്നു മണിക്ക് എഴുന്നേല്ക്കുക തന്നെ വലിയ സങ്കടം. പുഴയോരത്ത് എത്തുമ്പോൾ ലോറി കിടക്കുന്നുണ്ടാവും. വിറയ്ക്കുന്ന ശരീരത്തോടെ മണല് കോരണം കൂട്ടിന് രണ്ടു പേരു കൂടി ഉണ്ടാവും. ഉള്ളിൽ വല്ലാത്ത പേടിയുമായിരിക്കും ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ പിടിക്കപ്പെടും.(ഇടയ്ക്ക് തണുപ്പകറ്റാൻ ഒരു ബീഡി കത്തിക്കാറുണ്ട്. അത് അവൻ എഴുതിയില്ല. ടീച്ചറിന് ഇഷ്ടമാവില്ലെന്നറിയാം) നേരം വെളുക്കുന്നതിന് മുൻപ് മണല് നിറച്ച് ലോറി അയച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ഗ്ലാസ്സ് ചായയും കൂലിയും കിട്ടും. ഭാരം താങ്ങി, കൈയിലെ തഴമ്പ് പൊട്ടി വല്ലാത്ത നീറ്റലായിരിക്കും. ആ ചൂടുചായ കുടിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാശ്വാസം .മേലാകെ പരക്കുന്ന ചൂടിനാൽ മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റേയും വിറയൽ ശമിക്കും. കിട്ടിയ കൂലി വീട്ടിലേല്പിക്കുമ്പോൾ സ്വയം ഒരു അഭിമാനമൊക്കെ തോന്നും. എങ്കിലും മഴയുള്ള ദിവസങ്ങൾ ദുരിതം നിറഞ്ഞതാണ്. ചോരുന്ന വീട്, നനഞ്ഞ തുണികളുടെ മണം, അമ്മയ്ക്ക് അസുഖം കൂടുന്ന കാലം, അനിയത്തിക്ക് കുടയില്ലെന്ന പരാതി... മഴക്കാലം കഷ്ടപ്പാടിന്റേതാണ്...

'അവൻ അറിയുന്ന വിധത്തിൽ എഴുതി ഒപ്പിച്ചു.ചെറിയ ചമ്മലോടെ ടീച്ചറെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു
'ഇപ്പോൾ വായിക്കല്ലേ ടീച്ചർ...'

ടീച്ചറിന് ആകാംക്ഷയായി.. എന്തായിരിക്കും ഇങ്ങനെ പറയാൻ .എല്ലാവരും എഴുതിയ പേപ്പറുകൾ വാങ്ങുമ്പോഴേക്ക് ഇന്റർവെല്ലിന്റെ മണി മുഴങ്ങി.സ്റ്റാഫ് റൂമിലെ ബഹളത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ് ഒരിടത്തിരുന്ന്, അവന്റെ പേപ്പർ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ശരവണൻ.കെ.8 സി. വടിവില്ലാത്ത അക്ഷരങ്ങൾ വായിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ കണ്ണു നിറഞ്ഞ് കാഴ്ച മങ്ങി. എ പ്ലസ് തന്നെ കൊടുത്ത് ടീച്ചറൊരു നെടുവീർപ്പിട്ടു... ജീവിത പാഠത്തിൽ അവനു മാർക്കിടാൻ തനിക്ക് യോഗ്യത പോരല്ലോ ...

നീലത്തുവൽ

മുഹമ്മദ് അജ്മൽ, ക്ലാസ്സ് 6 ബി

ഉഷസ്സു കുഞ്ഞിക്കാലടി വെച്ചങ്ങോടി നടക്കും മുറ്റത്ത്,
തുടുത്ത പനിനീർ മൊട്ടുകൾ ഞെട്ടി പിടഞ്ഞെണീക്കും മുറ്റത്ത്,
നനുത്ത മഞ്ഞും ചൂടിയുറങ്ങും മിനുത്ത തൂവൽ കണ്ടു ഞാൻ,
ഒലിച്ചു പോകും പുലർവെട്ടത്തിൽ കുളിച്ച് തൂവൽ കണ്ടു ഞാൻ.
ചിലമ്പു കെട്ടിയ പൊന്മാനിപ്പോൾ ചെറിയജൽപ്പോയിക്കാണ -ഇല്ലേ?
കുറുകിയിരിക്കും കുഞ്ഞി പ്രാവുകൾ അരിമണി വീണ പോയില്ലേ?

അമ്മ

Navaneeth. M. 8 STD

അമ്മ എന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിലുണ്ടൊരുപാട് അർത്ഥങ്ങൾ
അമ്മയില്ലാതില്ല ഈ ഭൂമിയിൽ
ഒരു ജീവനും പുൽകൊടിനമ്പുപോലും
പുലരിയിൽ വിഴുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ
എന്നും പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹമാണമ്മ....
നിത്യവും വിടരുന്ന മലരിനെപോലെ
എന്നും നിഷ്കളങ്കമായ ഒരമ്മ
ഒരുപാടു നോവുകൾ മനസിലുണ്ടെങ്കിലും
എന്നും ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരിവിടർത്തുമമ്മ...
എന്നും എനിക്കൊരു കൂട്ടായി.....
എന്നും എനിക്കൊരു തണലായി.....
എന്നുമെനിക്കൊരാശ്വാസമായി....
എൻ ജീവിതപാതകളിൽ
എന്നും എന്റെ ഒപ്പം വേണമെന്നമ്മ
ഞാൻ എഴുതും വാക്കുകൾക്കുമപ്പുറം
ഈ ഭൂമിയിൽ ദൈവം കനിഞ്ഞു നൽകിയ നിധിയാണ് അമ്മ..........

ഓർമ്മകളിൽ വന്നുനിറയുന്ന ബാല്യം

കൗശിക് സനിൽ ഒമ്പത് എഫ്

കുട്ടിക്കാലം എന്ത് രസകരമാണെന്നോ? കളിയും ചിരിയും അമ്മയുടെ ശാസനയും അച്ഛന്റെ ചൂരൽ കഷായവും അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം ഓർമ്മകളാണ് വന്നു നിറയുന്നത് അവധിക്കാലത്ത് നാട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ പോകും അവിടെ കുട്ടികളോടൊപ്പം പറമ്പിലും, മൈതാനത്തും , എല്ലാം ഓടിനടന്ന് കളിക്കും മരച്ചില്ലകളിൽ കയറിയിറങ്ങിയും ഊഞ്ഞാലാടിയും കളിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോഴൊക്കെ പേടി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കളിക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ പിണക്കങ്ങളും ഇണക്കങ്ങളും പരിഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കിടയിലെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം കൂട്ടി.ചാമ്പക്കയും പച്ചമാങ്ങയും ഉപ്പും മുളകും കൂട്ടി കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം പങ്കിട്ട് കഴിച്ചതും.കാറ്റുവീശുമ്പോൾ വീഴുന്ന മാമ്പഴങ്ങൾ പെറുക്കുവാൻ മത്സരിച്ച് ഓടിയതും ഒടുവിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ പെറുക്കിയതെന്നറിയാൻ എണ്ണി നോക്കുന്നതും എല്ലാം ഒരുപാട് സന്തോഷം നൽകിയിരുന്ന അനുഭവങ്ങളാണ്.

കളിക്കിടയിൽ നേരം സന്ധ്യയാകുന്നതു പോലും അറിയാറില്ല.പ്രകൃതിയിലെ അത്ഭുത കാഴ്ചകളും ഇടയ്ക്കൊക്കെ എന്നിൽ കൗതുകമുണർത്തി.കാറ്റത്ത് പറന്നുവരുന്ന അപ്പൂപ്പൻ താടിയുടെ പുറകേ കുറേ ഓടിയിട്ടുണ്ട്.രാവിലെ ഉണർന്നാൽ അമ്പലക്കുളത്തിൽ അച്ഛനോടൊപ്പം നീന്തി കളിച്ചതും പുഴയിൽ കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം കളിച്ചതും എല്ലാം ബാല്യകാലത്തിലെ നിറമുള്ള ഓർമ്മകളാണ്. ഉത്സവ പറമ്പിലെ വെച്ചു വാണിഭക്കടകളിൽ നിന്ന് പമ്പരവും, കാറ്റാടിയും, തോക്കും എല്ലാം അമ്മയോടു വഴക്കിട്ടു വാങ്ങിയതും എല്ലാം ഇന്നലെയെന്നോണം ഓർക്കുന്നു. ഉത്സവത്തിന് എഴുന്നെള്ളിച്ച ആനയെ കണ്ട് പേടിച്ചതും പേടി മാറ്റാൻ അച്ഛൻ ആനയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടു പോയി ആനയുടെ പുറത്ത് തൊടുവിച്ചതും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. മഴയിൽ പൊഴിയുന്ന ആലിപ്പഴങ്ങൾ ഓടിച്ചെന്ന് എടുക്കുന്നതും, പുതുമഴയിൽ നനയുന്ന മണ്ണിന്റെ മണവും എനിക്ക് എന്നും നിറമുള്ള ഓർമ്മകളാണ്.കാലം എത്ര മാറിയാലും മനസ്സിൽ എന്നും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ബാല്യ കാലാനുഭവങ്ങൾക്ക് മങ്ങലേൽക്കില്ല.

ഞങ്ങളുടെ മൂകാംബിക യാത്ര

കഴിഞ്ഞ അവധിക്കാലത്താണ് ഞങ്ങൾ മൂകാംബികയിലേക്ക് പോയത് ഞാനും, ഏട്ടനും, അച്ഛനും, അമ്മയും അടങ്ങുന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം .ഞങ്ങൾ കാലത്ത് 5 മണിക്ക് വീട്ടിൽ നിന്നും യാത്രതിരിച്ച കാറിലായിരുന്നു യാത്ര .അമ്മക്കും , ഏട്ടനും യാത്ര ചെയ്യാൻ വളരെ ഇഷ്ടമാണ് ആണ് അതുകൊണ്ട് അവർ റോഡിനിരുവശത്തും ഉള്ള കാഴ്ചകൾ ആസ്വദിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു .എനിക്കും അച്ഛനും കാർ യാത്ര അത്ര രസമുള്ള ഏർപ്പാടല്ല ഞങ്ങൾ യാത്ര തുടങ്ങിയതു

മുതൽ ഉറക്കവും എണീറ്റാൽ ചർദ്ദിയും ആണ് .എട്ടുമണിക്ക് അ ആഹാരം കഴിക്കാനായി ഒരു ഹോട്ടലിൽ നിർത്തി എല്ലാവരും ഒന്ന് ഫ്രഷായി ആഹാരം കഴിച്ച് വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു ഉച്ചയോടെ വാസ്കോഡഗാമ കപ്പലിറങ്ങിയ കാപ്പാട് ബീച്ചിൽ എത്തി കുറച്ച സമയം കളിച്ചു. കോഴിക്കോടൻ ബിരിയാണിയും കഴിച്ച് വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു .കണ്ണൂർ മുഴപ്പിലങ്ങാടി ബീച്ചിൽ കുറച്ച നേരം ചിലവിട്ടു. ഈ ബീച്ചിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ബീച്ചിനടുത്തു കൂടെ വാഹനസവാരി നടത്താൻ പറ്റും , ഞങ്ങൾ ചായ കഴിച്ച് യാത്ര തുടങ്ങി, അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി കാസർഗോഡ് ബേക്കൽ കോട്ടയിൽ എത്തി . കോട്ടയും ,പൂന്തോട്ടവും , കടലും കാണാൻ ഒരുപാടുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കുറെ ഫോട്ടോസ് എടുത്തു കടൽത്തീരത്ത് കുറെപ്പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു വളരെ വലിയ പട്ടങ്ങൾ പറത്തി നിറയെ കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടങ്ങൾ ആകാശത്ത് മുട്ടുന്നത് പോലെ തോന്നിപ്പിച്ച കുറെ നേരം അവടെ സമയം ചെലവഴിച്ച അതിനു ശേഷം യാത്ര തുടർന്നു. രാത്രി പത്ത് മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ഉടുപ്പിയിൽ എത്തി അവിടെയാണ് ഞങ്ങൾ രാത്രി തങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്. അവിടെ ഒരു ഹോട്ടലിൽ മുറിയെടുത്തു രണ്ടു മുറികളുള്ള ലോഡ്ജാണ് അച്ഛൻ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എടുത്തത്. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കളിച്ച ഫ്രഷായി വരുമ്പോൾ റൂം ബോയി വന്നു ഊട്ടാ മഡ്ദിയാ എന്ന് ചോദിച്ചു.ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി സംഭവം എന്താഎന്ന് മനസ്സിലായില്ല. അയാൾ ഞങ്ങളെ വിളിച്ച് താഴെയുള്ള ഉള്ള ഹാളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി ആഹാരം കഴിക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു അപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾക്കും മനസ്സിലായത് അത് അയാൾ ചോദിച്ചത് ആഹാരം കഴിച്ചോ എന്നാണെന്ന് എന്ന അവിടുത്തെ പ്രധാന വിഭാഗം പൊരിച്ച മീൻ ആയിരുന്നു കഴിച്ചതിനുശേഷം ഉറങ്ങാനായി റൂമിലേക്ക് വന്നു എല്ലാവർക്കും നല്ല ക്ഷീണം ഉള്ളതിനാൽ വേഗം ഉറങ്ങി രാവിലെ നേരത്തെ എണീറ്റ് റെഡിയായി ഞങ്ങൾ വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ഉഡുപ്പി ശ്രീകൃഷ്ണ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഏക് പോയി ,നടന്നു പോകേണ്ട ദൂരം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ അവിടത്തെ വീടുകൾക്കിടയിലൂടെ ഉള്ള ചെറിയ വഴിയിലൂടെ നടന്നു വളരെ പഴക്കമേറിയ അമ്പലത്തിൽ എത്തിയത് അമ്പലവും അതിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള കുളവും അവിടെ ബ്രാഹ്മിൻസ് മന്ത്രം ജപിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും എല്ലാം ഇപ്പോഴും ഇന്നലെ കണ്ടതുപോലെ ഓർമയിലുണ്ട് ഉണ്ട് .അവിടെ അമ്പലത്തിൽ തന്നെ രാവിലെ ആഹാരം ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടന്ന് ആഹാരം കഴിച്ചതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ നേരെ മുരുഡേശ്വർ ടെംപിൾ യിലേക്ക് ആണ് പോയത്ഏകദേശം ഉച്ചയോടു കുടി ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തി ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ശിവ പ്രതിഷ്ഠയുള്ള അമ്പലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കടലിനോട് ചേർന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടെയൊക്കെ ചുറ്റിക്കണ്ടു തൊഴുതു ബീച്ചിനോട് ചേർന്നുള്ള ഉള്ള ഹോട്ടലിൽ നിന്നും ആഹാരവും കഴിച്ച മടങ്ങി ഏകദേശം നാലുമണിയോടെ മൂകാംബികയിൽ എത്തി അവിടെ എത്തുമ്പോഴേക്കും അച്ഛൻ നല്ല ക്ഷീണിതനായി അതുകൊണ്ട് അച്ഛനും ഞാനും മുറിയിൽനിന്ന് തന്നെ ഇരുന്നു അമ്മയും ഏട്ടനും കുളികഴിഞ്ഞ് അമ്പലത്തിലേക്ക് പോയി തിരക്കില്ലാതെ അമ്പലത്തിൽ തൊഴാൻ പറ്റി എന്ന് അവർ

പറഞ്ഞിരുന്നു .ഞങ്ങ ളുടെ വീടിനടുത്തുള്ള തഥാതന്റെആശ്രമം വകയിലുള്ള റൂമിലാണ് താമസിച്ചത്അത് അവിടെ അവർക്ക് ആശ്രമവും ഉണ്ടായിരുന്നു ഞങ്ങൾ പോയി കുറച്ചു നേരം ഇരുന്നു. ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും ആഹാരം കഴിച്ചു ഉറങ്ങി. രാവിലെ നേരത്തെ എണീറ്റ് കുളിച്ചു റെഡിയായി അമ്പലത്തിനു മുമ്പിലൂടെ ഒഴുകുന്ന സൗപർണികയിൽ പോയി കാലും മുഖവും കഴുകി അമ്പലത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവിടത്തെ പൂജാരി അമ്മയുടെ തലയിൽ കൈവെച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.എന്നിട്ട് ഒരു ഒരു പൊതി നിറയെ കുങ്കുമവും പ്രസാദമായി കൊടുത്തു ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി ആഹാരം കഴിച്ച് വണ്ടിയിൽ കയറി നേരെ വീട്ടിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു.

ചിത്രപുരിയും വിചിത്രപുരിയും

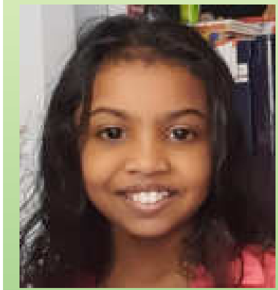

ജെ എച്ച് മേഘ ആറ് എ

പണ്ട് ചിത്രപുരി എന്ന ഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള എല്ലാവരും ചിത്രംവരയ്ക്കുന്ന ആളുകളായിരുന്നു. അവിടെയാണ് കൊച്ചുരാമനും ഇക്കുവും താമസിച്ചിരുന്നത്.അവർക്കൊരാശ,പുതിയ ഗ്രാമങ്ങളൊക്കെ കണ്ട് രസിക്കണം.അതിനു വേണ്ടി അവർ ഒരുങ്ങി.അങ്ങനെ അവർ വിചിത്രപുരി എന്ന ഗ്രാമത്തിലെത്തി. വേഗം ഇക്കു വഴിയിലെ ഒരു വീടിന്റെ ചിത്രം വരച്ചു. അപ്പോൾ കൊച്ചുരാമൻ പുഴയിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കുകയായിരുന്നു.കൊച്ചുരാമൻ വരുമ്പോഴേക്കും ഇക്കു വരച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.അപ്പോൾ ആ വീട്ടിലെ വൃദ്ധൻ വന്ന് ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ ചിത്രപുരിയിലെ ആളുകളല്ലേ? അതെ,എങ്ങനെയറിയാം?നിങ്ങളെപ്പോലെയല്ല ഇവിടെയുള്ളവർ.നിങ്ങൾ എന്റെ വീടിന്റെ ചിത്രം ഇതേ പോലെ വരച്ചു.ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ചിത്രപുരിയിലെ ആളുകൾക്കേ പറ്റൂ. നിങ്ങളെന്റെ കൂടെ മലമുകൾ വരെ വന്നാൽ മായാജാലങ്ങൾ കാണിച്ചു തരാം.അല്ലെങ്കിൽ പകുതി വരെ വന്ന് നിധിയെടുത്ത് മടങ്ങാം.

ഇതു കേട്ടതും കൊച്ചുരാമനോട് ഇക്കു പറഞ്ഞു നമുക്ക് പകുതി വരെ പോയി നിധിയെടുത്ത് മടങ്ങാം.വേണ്ട ഇക്കു,നമ്മൾ കാഴ്ച കാണാനല്ലേ ഇവിടെ വന്നത്? നമുക്ക് പോകാം.ഉം.ശരി.അങ്ങനെ അവർ നടന്നു നീങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഇക്കു അവിടെയിരുന്നു പോയി. ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചു കൊച്ചുരാമാ, ഇക്കു പറഞ്ഞു.അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത് വൃദ്ധനാണ്. സാരമില്ല, നമ്മൾ അടുത്തെത്തി. അതാ, ഒരു വീട്. നമുക്ക് അവിടെ കയറാം. വേണ്ട, അതൊരു മന്ത്രവാദിയുടെ വീടാണ്. കുറച്ച് ദൂരം കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരു പുഴയുടെ അടുത്തെത്തി. വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അവിടെ കാണുന്ന പുഴയുടെ ആഴത്തിൽ പോകണം.പിന്നെ അവിടെ കാണുന്ന സഞ്ചിയെടുത്ത് വരൂ.പക്ഷേ,അവിടെ ഞാനൊരു മുതലയെ കണ്ടു.അതിനെ ഞാൻ കുറച്ച് നേരം പിടിച്ച് നിർത്താം.എങ്കിൽ ശരി.കൊച്ചുരാമൻ പറഞ്ഞു.

അവർ സഞ്ചി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വൃദ്ധൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.മുതല വരുന്നു വേഗം വരൂ.അവർ ചോദിച്ചു.ഇതു കൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം.വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.ആദ്യം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് എടുക്കൂ.ഇക്കു പേനയെടുത്തു.കൊച്ചുരാമൻ പാത്രവും വൃദ്ധൻ സഞ്ചിയും. ശരി,ഇനി ഉപയോഗം പറയാം.ഈ പേന കൊണ്ട് എന്തുവരച്ചാലും വരും.ഇക്കു വേഗം പേനയും പുസ്തകവുമെടുത്ത് മരത്തിലിരിക്കുന്ന കിളിയുടെ ചിത്രം വരച്ചു.എല്ലാവരും നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ കിളി പറന്നകന്നു.ഹായ്,സന്തോഷം കൊണ്ട് ഇക്കു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പാത്രം കൊണ്ട് നമുക്കിഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണം കിട്ടും.ആ സഞ്ചി കൊണ്ട് എന്താണ് ഗുണം?ആകാംക്ഷ കൊണ്ട് കൊച്ചുരാമൻ ചോദിച്ചു.സഞ്ചി മൂടിപ്പിടിച്ച് കുലുക്കിയാൽ നമുക്ക് വേണ്ട പണം കിട്ടും.ഇക്കു വേഗം അതേ പോലുള്ള രണ്ട് സഞ്ചിയും രണ്ട് പാത്രവും വരച്ചു. അപ്പോൾ കൊച്ചുരാമൻ ചോദിച്ചു.അപ്പോൾ പേനയോ?അത് പിന്നീടാകാം.അങ്ങനെയവർ യാത്രയായി. വഴിയിൽ വെച്ച് ഒരമ്മയും കുട്ടികളും ഇരുന്ന് കരയുന്നു.ഭക്ഷണം കിട്ടാത്തതിനാലാണ് അവർ കരയുന്നതെന്ന് വൃദ്ധന് മനസിലായി. വൃദ്ധൻ ഭക്ഷണവും പണവും നൽകി അവരെ സഹായിച്ചു.പിന്നീടുള്ള കാലം വൃദ്ധനും ആ കുടുംബവും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു.

അമ്മ ഒരുക്കിയ വിഷുക്കണി

കുഞ്ഞിൻ ചരിവിൽ ചെന്നൂ ഞാൻ,
കൊന്ന പൂക്കളിറുത്തു ഞാൻ
അമ്മ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ചൂ,
തുള്ളിച്ചാടി നടന്നൂ ഞാൻ!
അത്താഴത്തിന് പിന്നാലെ
അന്നന്നത്തെ പണിതീർക്കാൻ
അമ്മ തിടുക്കം കൂട്ടുമ്പോൾ
ചെന്നു കിടന്നു മയങ്ങി ഞാൻ!
അമ്മ എണീറ്റു പുലർ കാലേ
എന്നെ ഉണർത്തി, കൺ പോത്തീ
പിന്നിൽ നിന്നു നടത്തിച്ചു,
പൊൻ കണി കാണാൻ എത്തിച്ചു!
കണ്ണു തുറന്നൂ, മുന്നിൽ ഇതാ
എണ്ണ വിളക്കൊന്നെരിയുന്നു
അമ്മ ഒരുക്കിയ പൂക്കണി യിൽ
പൊന്നൊളി വീണു തിളങ്ങുന്നു!
കണ്ണുകൾ നിറയെ കണികണ്ടു
കണ്ടിട്ടുള്ളം കുളിർകൊണ്ടു!
കണ്ണനെ നോക്കി, കൈകൂപ്പീ
അമ്മയും ഒപ്പം നിലകൊണ്ടു.

ഭക്ഷ്യമേള

ചില്ലു പാത്രത്തിൽ ഒരുക്കാം

ഒരു കൊച്ചു പ്രപഞ്ചം- ടെറേറിയം

Manjusha U, Former Vocational Teacher in Agriculture

വായു കടക്കാതെ പൂർണമായി അടച്ചുപൂട്ടിയ പാത്രങ്ങളിൽ ചെടികൾക്കും ജീവികൾക്കും വളരാൻ ആകുമോ? ഇല്ല എന്നായിരിക്കും ഉത്തരം അല്ലേ? എന്നാൽ ഇത് സാധ്യമാണ്.പാത്രം ചില്ല് കൊണ്ടുള്ളതും, സസ്യങ്ങളും ജീവികളും സൂക്ഷ്മതയോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ആണെങ്കിൽ. അതായത് ഒരുചില്ലു പാത്രത്തിൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻ്റെ ഒരു ചെറു രൂപം പുനഃസൃഷ്ടിക്കാൻ ആകും എന്നർത്ഥം. ഈ മാജിക്കിൻ്റെ പേരാണ് ടെറാറിയം.

ടെറേറിയം എന്നാൽ അടഞ്ഞ ചില്ലു പാത്രങ്ങളിൽ ചെടികൾ വളർത്തുന്ന രീതിയാണ്.

ഡോക്ടർ നദാനിയൽ വാർഡ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തൻ്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ഇടയിൽ ആകസ്മികമായാണ് പൂർണമായി അടച്ച ചില്ലു പാത്രങ്ങളിൽ ചെടികൾ വളർത്താൻ ആകുമെന്ന് കണ്ടെത്തിയത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഈ വിദ്യ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ചെടികൾ കയറ്റി അയയ്ക്കുവാൻ വിനിയോഗിച്ചു. 1972 ഇൽ അടച്ചുപൂട്ടിയിട്ടും ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഡേവിഡ് ലാറ്റിമാർ ൻ്റെ ടെറേറിയം വളരെ പ്രശസ്തമാണ്. അടച്ചുപൂട്ടിയ ചില്ലു പാത്രങ്ങളിൽ ജീവന് എങ്ങനെ നിലനിൽക്കാൻ ആകുന്നു എന്ന ചോദ്യംഇപ്പോഴും ബാക്കി ആണല്ലേ?. ഇവിടെയാണ് സസ്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം നമ്മൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിനെ വലിച്ചെടുത്ത് ഓക്സിജൻ പുറംതള്ളുന്ന ഫോട്ടോസിന്തസിസും രാത്രി ഓക്സിജൻ വലിച്ചെടുത്ത് കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് പുറത്തേക്ക് വിടുന്ന റെസ്പിരേഷനും ഭൂമിയിൽഎന്നപോലെ ടെറേറിയമ്മിലും കൃത്യമായി നടക്കുന്നു. ഇത് കൂടാതെ ടെറേറിയംതയ്യാറാക്കുന്ന സമയത്ത് നാം കൊടുക്കുന്ന ജലം പകൽ നീരാവിയായി മാറുകയും രാത്രി ജലകണികകൾ ആയി വീണ്ടും മണ്ണിലേക്ക് എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ പുതിയ ഇലകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പഴയവ കൊഴിഞ്ഞു മണ്ണിൽ വീണ പുതുനാമ്പുകൾക്കുള്ള വളമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പ്രകൃതിയിൽ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്ന ജലം,പോഷകങ്ങൾ,വാതകങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ ചാക്രിക പ്രവർത്തനം ടെറേറിയത്തിലും ഭംഗിയായി നടക്കുന്നു. ഇതിനായി നാം പുറമേനിന്ന് കൊടുക്കേണ്ടത് ഒന്നുമാത്രം കൃത്യ അളവിലുള്ള സൂര്യപ്രകാശം അല്ലെങ്കിൽ വെളിച്ചം. നമ്മുടെ ഭൂമിയും പുറമേനിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നതും സൂര്യപ്രകാശം മാത്രമാണല്ലോ. ഒരു കുഞ്ഞു ഭൂമിയായി നമ്മുടെ ടെറേറിയം പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നുഎന്ന് സാരം.

ഇപ്പോൾ ടെററിയം തയ്യാറാക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്നറിയാൻ താല്പര്യം ഉണ്ടാകും അല്ലേ.

ടെറേറിയം രണ്ട് രീതിയിൽ തയ്യാറാക്കാം

ഒന്ന് : ഓപ്പൺ ടെറേറിയം- ഇവിടെ അടപ്പ് ഇല്ലാത്ത ചില്ല് പാത്രത്തിൽ ചെടികൾ വെച്ച് പിടിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം ടെറേറിയം സ്വയം പര്യാപ്തമല്ല. സാധാരണ ചെടിച്ചട്ടികളിൽ ചെടികൾ പരിപാലിക്കുന്നത് പോലെയുള്ള ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

രണ്ട് : ക്ലോസ് ടെറേറിയം–. ഇവ തയ്യാറാക്കി ചെടികൾ വളരാൻ തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞാൽ

പിന്നീട് നമ്മൾ കാര്യമായി പരിപാലനങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നില്ല.

ക്ലോസ്ഡ് ടെറേറിയം തയ്യാറാക്കുന്ന വിധം

അടപ്പുള്ള ,തെളിഞ്ഞ , ഡിസൈനുകൾ ഒന്നുമില്ലാത്ത വൃത്തിയുള്ള ചില്ല് പാത്രം കഴുകി ഉണക്കിയെടുക്കുക. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ നിരയായി ചരല് വിരിക്കുക. വെള്ളം വാർന്നു കിടക്കുവാൻ ആണിത്. ഇതിനു മുകളിലായി ആയി ഒരു നെറ്റ് തുണി വെക്കുക. അതിനു മേലെ പൊടിച്ച മരക്കരി ഒരു നിരയായി ഇട്ടു കൊടുക്കുക. അതിനു മേലെ പൊട്ടി മിശ്രിതം ഇടാം. മണൽ, ചകിരിചോറ് ഒരല്പം കമ്പോസ്റ്റ് ഒരൽപം മണ്ണ് ഇവ ചേർത്താണ് പോട്ടിങ് മിശ്രിതം തയ്യാറാക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം കൂടി നമ്മൾ എടുത്ത പാത്രത്തിൻ്റെ ഉയരത്തിന് മൂന്നിലൊന്ന് ഉയരമേ വരാൻ പാടുള്ളൂ. പിന്നീട് പോട്ടിങ് മിശ്രിതം ചെറുതായി നനച്ചശേഷം ചെടികൾ വെച്ചു കൊടുക്കാം. ആർദ്രത കൂടിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരാൻ ശേഷിയുള്ള പന്നൽ, പായൽ തുടങ്ങിയ ചെടികളാണ് യോജിച്ചത്. ഫിട്ടോണിയ, സിങ്കൊണിയം, മണി പ്ലാൻ്റ്, ടുർട്ടിൽ വയിൻ, ബിഗോണിയ തുടങ്ങിയ അലങ്കാരസസ്യങ്ങളും ഇതിൽ ഉപയോഗിക്കാം. കുമിളുകളെയും ജൈവ വസ്തുക്കളെയും ഭക്ഷിക്കുന്ന സ്പ്രിംഗ് ടൈൽസ്, ഐസോപോട്, തുടങ്ങിയ ചെറുജീവികളെയും ഇട്ടുകൊടുക്കാം. അല്പം കൂടി നനച്ചതിനുശേഷം ഈ പാത്രങ്ങൾ അടച്ചു വെക്കാം. ആദ്യത്തെ 3 മാസം ചെടികളെ നിരീക്ഷിക്കുക. കേടാവുന്നത് മാറ്റി വേറെ ചെടികൾ വെക്കുക, അഴുകുന്ന ഇലകൾ നീക്കം ചെയ്യുക, വെള്ളം കുറവെങ്കിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുക, വെള്ളം കൂടുതൽ എങ്കിൽ പാത്രം തുറന്നു വയ്ക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതുപോലെ കൃത്യമായി സൂര്യപ്രകാശം കിട്ടുന്നിടത്ത് വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. നേരിട്ട് തീവ്രമായ സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കാത്ത ജനലരികുകൾ, ബാൽക്കണികൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വെക്കാം. ഒരിക്കൽസുസ്ഥിരമായി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ടെററിയമിനു കാര്യമായ പരിപാലനം ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഓപ്പൺ ടെറേറിയം ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത് . എന്നാൽ ഇത്തരം ടെററിയമുകളിൽ വെള്ളം അധികം ആവശ്യമില്ലാത്ത കള്ളിമുൾ ചെടികൾ , സക്കുലൻസ് തുടങ്ങിയ ചെടികൾ ആണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. പാത്രം അടക്കുന്നുമില്ല. ഇവ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നനയ്ക്കുകയും വളം കൊടുക്കുകയും വേണം. നഗരവാസികൾക്ക് ഇടയിലാണ് ടെറേറിയമുകൾക്ക് വളരെ പ്രചാരമുള്ളത്. നഗര ജീവിതത്തിൻറെ തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ കയ്യെത്തും ദൂരത്ത് ഒരു കുഞ്ഞു പച്ചപ്പ് അതുംതീരെ പരിപാലനം ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായ പച്ചപ്പ് , ഉള്ളത് പലർക്കും വളരെ

ആശ്വാസകരമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒഴിവുവേളകളിൽ ഒരു വിനോദമായി തുടങ്ങിനല്ലൊരു വരുമാന മാർഗ്ഗമായി മാറ്റാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് ഇത്തരം ടെററിയമുകൾ.

വിവിധതരം ടെററിയംമുകൾ ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ &
#39;Art in greens' എന്ന യൂട്യൂബ് ചാനൽ കാണുക.
https://youtube.com/channel/UCYsfGdi6n5nkYmUUBMDCAHw

സംശയങ്ങൾക്ക് വിളിക്കാം 7034327938

യാത്രാവിവരണം

മുകൾ കെ ആറ് ബി

യാത്ര ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആരും തന്നെ ഇല്ല, അതുപോലെ തന്നെ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വേക്തിയാണ് ഞാൻ. ഒരുപാട് യാത്രകൾ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എങ്കിലും പോയ സ്ഥലങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരുപാട് സന്തോഷങ്ങൾ നൽകുന്നവയാണ്. അതിൽ ഒരു യാത്രയെകുറിച്ചാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത് . എനിക്ക് ഏറെ ഇഷ്ടമായ സ്ഥലമാണ് രാമേശ്വരം, കന്യാകുമാരി യാത്ര ഞാൻ മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന സമയത്താണ് പോയത്. ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും മാത്രമല്ല ഞങ്ങളുടെ അയൽപ്പകത്തുള്ള ചേച്ചിമാരും ചേട്ടന്മാരും മുത്തശ്ശിമാരും പിന്നെ കുറച്ച് കുട്ടികളും സന്തോഷം നിറഞ്ഞ യാത്ര! മിനി ബസിൽ ആണ് യാത്ര,രാത്രി 10 മണി കഴിഞ്ഞതും ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു .കാലത്ത് അഞ്ചുമണിക്ക് രാമേശ്വരത്ത് എത്തി റൂമെടുത് ഞങ്ങൾ കുളിച്ച് റെഡി ആയി അമ്പലത്തിലേക്ക് പോയി.ക്ഷേത്രത്തിൽ ഫോൺ ക്യാമറ എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതു കൊണ്ട് തന്നെ അകത്തെ വിശേഷങ്ങൾ പകർത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല .തിർത്ത കുളത്തിൽ കുളിക്കാൻ ഉള്ള ടോക്കൺ എടുത്ത് ഉള്ളില്ലെ ഇടനാഴിയിലൂടെ ഓരോ തിർത്തകുളത്തിൽ കുളിച്ച് നീങ്ങി, വലിയ തിരക്കുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവസാന തീർത്ത കുളത്തിൽ കുളി ഒഴിവാക്കി . 22 കുളി എന്നത് ഞങ്ങൾ പകുതിയാക്കി ചുരുക്കി. ഞങ്ങൾ ഭഗവാനെ തൊഴുത് പുറത്തേക്കിറങ്ങി അവിടുന്ന് യാത്രതിരിച്ച് കുറച്ച് ദൂരം ചെന്ന് ഒരു ഭാഗത്ത് നിർത്തി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവിടെനിന്ന് വീണ്ടും യാത്ര .പിന്നെ ഞങ്ങൾ പോയത് പാമ്പൻ പാല ത്തിൽ ആണ് അവിടെ നിന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ കടലിന്റെ നടുവിലൂടെ തീവണ്ടി പോവുന്ന താണ് കണ്ടത് .ട്രെയിൻ പോയി കഴിഞ്ഞ് റെയിൽവേ ട്രാക്ക് പൊക്കിയ ശേഷം പാലത്തിനടിയിലൂടെ ബോട്ടുകൾ പോവുന്നു. അതൊരു സുന്ദര കാഴ്ചയാണ് ! പിന്നീട് ധനുഷ് കൊടിയിലേക്ക് കടലിന് നടുവിലൂടെ റോഡ് ഇരുവശവും കടലാണ് അതൊരു അത്ഭുത കാഴ്ചയാണ് ! പിന്നെ ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അബ്ദുൾകലാം സാർ അന്ത്യവിശ്രമം ചെയ്യുന്ന എന്ന സ്ഥലത്തേക്കാണ്. അബ്ദുൽ കലാം മെമ്മോറിയൽ എന്നാണ് അവിടെ അറിയപ്പെടുന്നത്. അവിടെ നിന്നപ്പോൾ സങ്കടം വന്നു. സാർ അവസാനമായി ഉപയോഗിച്ച സാധനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.സാറിൻറെ സമാധി തൊട്ടു തൊഴുതു ഒരു സല്യൂട്ട് നൽകി . ടിവിയിലൂടെയും ഫോട്ടോസിലൂടെയും മാത്രമാണ് ഞാൻ കണ്ടത് എങ്കിലും അവിടെ പോവാൻ കഴിഞ്ഞത് വലിയ ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു.ഞങ്ങൾ വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു.... ഉച്ചക്ക് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഒരു മുസ്‌ലിം പള്ളിയിൽ എത്തി. ഏർവാടി എന്നാണ് പേര്. അവിടെ പോയപ്പോൾ എനിക്ക് ചെറിയൊരു പേടി തോന്നി കാരണം.... അവിടെ മാനസിക രോഗമുള്ളവരും അസുഖമുള്ള ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു അവരെ കണ്ടപ്പോൾ സങ്കടം തോന്നി .നമ്മൾ എത്ര സൗകര്യത്തോടെയാണ് കഴിയുന്നത് എന്ന് അവരെ കണ്ടാൽ മനസ്സിലാവും. അവിടെ നിന്നിറങ്ങി ഇനി കന്യാകുമാരിയിലേക്ക്...... പോകുന്ന വഴിയിൽ ഉപ്പുപാടം കണ്ടു, കുന്നുപോലെ ഉപ്പ് കൂട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ബസിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി നോക്കി.... പാടത്തിൽ നിന്ന് വാരി വരമ്പത്ത് കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു.കുറച്ച് നേരം അവിടെ നിന്ന ശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. കന്യാകുമാരി എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് രാത്രി ഭക്ഷണം

കഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ചെറിയ കടകളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ഉള്ള ഭക്ഷണം ലഭിച്ചില്ല... തൊട്ടടുത്ത് ഒരു വലിയ ഹോട്ടൽ കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ കയറി അവിടെ എല്ലാവർക്കും ഉള്ള ഭക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു ദോശയായിരുന്നു ഓർഡർ ചെയ്തത് ഭക്ഷണം കഴിച്ച ശേഷം ചായ വേണ്ടവർ അതും കുടിച്ചു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നു തന്നപ്പോൾ ആണ് എല്ലാവരും ഞെട്ടിപോയത്... ഒരു ദോശക്ക് നൂറ് രൂപയും ഒരു ചായക്ക് അമ്പത് രൂപയും ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾ ഒന്നും മിണ്ടാൻ ആവതെ പണം കൊടുത്ത് എവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങി രാത്രിയായി കന്യാകുമാരിയിൽ എത്തുമ്പോൾ. അവിടെ ഒരു റൂം എടുത്തു ഉറങ്ങി. കാലത്ത് നേരത്തെ എണീറ്റ് സൂര്യോദയം കാണാൻ പോയി. ഉദയം കണ്ടു ഞങ്ങള എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഒരു ഫോട്ടോ എടുത്തു. അതു കഴിഞ്ഞ് അമ്പലത്തിൽ തൊഴുതു ഇറങ്ങി .

അറബിക്കടലിൽ മഹാസമുദ്രത്തിനും ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ സംഗമ സ്ഥലമാണ് കന്യാകുമാരി. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ ബോട്ടിൽ കയറി വിവേകാനന്ദപ്പാറ യിലേക്ക് പോയി പോയി. വിവേകാനന്ദസ്വാമി ജനിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. വിവേകാനന്ദ മണ്ഡപം ശ്രീപാദ മണ്ഡപം എന്നിവയെല്ലാം കണ്ടു. തൊട്ടടുത്ത ഒരു പാറയിൽ തിരുവള്ളുവർ പ്രതിമ കണ്ടു .തിരുകുറൽ കർത്താവും പ്രശസ്ത തമിഴ് കവിയും തത്വചിന്തകനും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. അവിടെ നിന്നും തിരിച്ച് ബോട്ടിൽ തന്നെ വന്നു. അമ്പലത്തിൽ അന്നദാനം ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവിടെ എന്ന് കുറച്ച് ഷോപ്പിങ് ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു...

ആടി പാടി ഞങ്ങൾ അടുത്ത സ്ഥലത്തേക്ക് നീങ്ങി അതൊരു മറക്കാനാവാത്ത നിമിഷങ്ങൾ ആണ്. തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് ആയിരുന്നു യാത്ര... രാത്രിയാണ് എത്തിയത് അതുകൊണ്ട്... അമ്പലത്തിനു മുന്നിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് റൂം കിട്ടി .ബാഗുകളും സാധനങ്ങളുമെല്ലാം റൂമിൽ വെച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി ഇറങ്ങി ഏല്ലവിടെയും കറങ്ങി. തിരിച്ചുവന്നു ഉറങ്ങി. പുലർച്ചെ നാലു മണിക്ക് എണീറ്റ് കുളിച്ച് ഞങ്ങൾ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോയി. ഭഗവാനിൽ കണ്ട് തൊഴുതി ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങി.

പിന്നെ ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് ആറ്റുകാൽ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോയി. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ച്... മൃഗശാലയില്ലേക്ക് പോയി. അവിടെ കുറച്ചുനേരം നിന്നു അതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലേക്കും കേരള ഹൈക്കോടതി യിലേക്കും പോയി. അവിടെനിന്ന് നേരെ ശംഖുമുഖം ബീച്ചിലേക്ക്....

സന്തോഷത്തോടും ആഘോഷത്തിനിടയിൽ ഒരു സങ്കടം ഉണ്ടായി.!

ഞങ്ങൾ എല്ലവിടെയും പോയി ഫോട്ടോയെടുത്തു. ഞങ്ങളുടെ ഫോൺ ശംഖുമുഖം ബീച്ചിൽ പോയപ്പോൾ കടലമ്മ കൊണ്ടു പോയി.. ഫോൺ പോയത് എല്ലാർക്കും വിഷമമുണ്ടാക്കി. ഞങ്ങൾ അവസാനം കോവളം ബീച്ചിലേക്ക് പോയി. അവിടെ നിന്ന് നേരെ തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് മടക്കയാത്ര..........

വെള്ളം

അമേയ ജെ , എട്ട് എ

ഞാൻ എത്തി. നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന പുഴകൾ, തലയുയർത്തി ഇളം പുഞ്ചിരിയോടെ ആകാശം നോക്കി പടർന്ന് പടലിച്ച് നിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ,മരത്തിനുകീഴിൽ വിശ്രമിക്കാനായി കല്ലുകൾകൊണ്ട് നിർമിച്ച ഒരു തറ. സൂര്യപ്രകാശം ഏറ്റിട്ടായിരിക്കും പക്ഷെ ആ ഭംഗിയുള്ള പൂക്കൾ എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മനസ്സ് സന്തോഷത്തിന്റെ അങ്ങ് നീണ്ട പാതയിലാണ്.വിവേക് ലണ്ടണിൽ നിന്ന് നാട്ടിലേക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണ്.അവന് നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ആരുമില്ല.അവന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മരണത്തിന് കീഴടങ്ങിയിട്ട് ആഴ്ചകൾ കടന്നാൽ 6 വർഷം തികയുന്നു.അവൻ 5 വർഷമായി നാട്ടിൽ നിന്ന് പോയിട്ട്.ഇന്നാണ് തിരികെ എത്തിയത് അവന് അവന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി ഒന്നുമധികം മനസ്സിലാവുന്നില്ല. എന്നാലും ഓർമ്മയ്ക്ക് ഒരുകുറവുമില്ല.പലരോടുമന്വേഷിച്ച് മുന്നോട്ടു നടന്നു പക്ഷെ ഒരു പ്രശ്നം മുന്നോട്ട് നടക്കുന്തോറും വഴികൾ മോശമാവുകയാണ്.ഉള്ളിലോട്ട് പോവുന്തോറും മാലിന്യവും,ദുർഗന്ധവും അമിതമാവുന്നു.പുഴയും കുളവും മറഞ്ഞുപോകുന്നു.അവൻ അതു കാര്യമാക്കാതെ മുന്നോട്ട് നടന്നു.ഒടുവിൽ അവന്റെ വീടെത്തി. ആകെമൊത്തം പൊടിയും,വാറാമലയും മാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. "ഈശ്വരാ മൊത്തം പൊടിയാണല്ലൊ! ആ..... 5 വർഷമായില്ലെ ഇവിടെനിന്ന് പോയിട്ട്" അവൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.{കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം}.ഇപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ വീട്ടിലെത്തിയിട്ട് ഒരാഴ്ചയായി.അവനവിടെ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടായുരുന്നു. കൂടുതലും വെള്ളത്തിനായിരുന്നു.അവൻ അവന്റെ കൂട്ടുകാരന്മാരെയെല്ലാം കണ്ടിരുന്നു.അവർക്കും ഈ പ്രശ്നംതന്നെയായിരുന്നു.അവന് പരിഹരിക്കണമെന്നുണ്ട് പക്ഷെ അവന്റെ തലയിൽ ഒരു മാർഗവും ഉദിച്ചില്ല.കുറച്ചുനേരത്തിനു ശേഷമാണ് അവന് മാപ്പിനെകുറിച്ച് ഓർമ്മ ലഭിച്ചത്.വീടുമൊത്തം തിരഞ്ഞു അവസാനം അത് ലഭിച്ചു.അതിൽ ആ നാട്ടിലുള്ള എല്ലാത്തിനെയും പറ്റിയുണ്ട്.അവന് അത് കൂട്ടുകാരെ കാണിച്ചു.അവർ അത് കണ്ടുടനെപറഞ്ഞു എടാ ഇതൊന്നും പറ്റില്ല അവിടെമൊത്തം മാലിന്യംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.പറ്റും.നമ്മുക്ക് ഒരുമിച്ച് ശ്രമിക്കാം.പലരും അവരെ സഹായിച്ചു.ഒരാഴ്ചയ്ക്കൊടുവിൽ അവർ അവിടെ ഒരു പുഴ കൊണ്ടുവന്നു.പുഴവെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു.

മത മൈത്രിയുടെ ആവശ്യം

മൻസൂർ അലി .എൽ പത്ത് ജി

സർവമത സാഹോദര്യം , മതസൗഹാർദ്ദം.നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം എന്നത് ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരിക ആവശ്യമാണ്. ഓരോരോ മതങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, ഓരോരോ വിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവ ഒന്നായി ചേരുന്ന മഹത്വം ഇന്ത്യയുടെ എക്കാലത്തേയും സമ്പത്താണ് .ഓരോരോ മതങ്ങൾ അതിൽ തന്നെ ഓരോരോ ജാതികൾ എന്നിങ്ങനെ വിശ്വാസങ്ങൾ പൂർണമായും ഇന്ത്യയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്നു. മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഓരോ രാജ്യത്തെയും കഷ്ണം കഷ്ണം ആയി മുറിക്കുന്നു . രാജ്യത്തിന്റെ ഏകോപിച്ചുള്ള വികസനത്തിന്റെ നേർക്ക് ഇത് മാരകയുദ്ധമായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു . മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യമുള്ള ചരിത്രമായി ഇന്ത്യ വഹിക്കുന്നു.അശോകനും അക്ബറും മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ ജീവിത മാക്കിയപ്പോൾ ഈ മത മൈത്രി സന്ദേശം ഇവിടെ സഫലമയിരിക്കുന്നു . ' ലോകമേ തറവാടെന്ന് ' വസുദൈവ കുടുംബകം എന്നി ചിന്തകൾ' ലോകം അറിഞ്ഞത് ഭാരതത്തിൽ നിന്നാണ്. ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമും കൃസ്ത്യാനിയും ഒരു അമ്മ പെറ്റ മക്കൾ ആണെന്ന ആശയത്തിന് വേണ്ടി ജീവൻ പോലും ഉപേക്ഷിച്ച തലമുറയുടെ ചരിത്രം നമ്മൾ മറക്കരുത് . മത വിശ്വാസം രാജ്യ പുരോഗതിക്കല്ലാതെ തലങ്ങും വിലങ്ങുമായി ആക്രമിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബോധത്തിന് ഏറ്റവും മാരകമായ പ്രതികരണമാണ് ഇത് . മത വൈര്യങ്ങൾ അയുദ്ധമേന്തിയാൽ രാജ്യത്തിന്റെ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നു. സ്നേഹം വെളിച്ചം പകരേണ്ടിടത്ത് വിദ്വേഷം ഇരുട്ട് പരത്തുന്നു . ഇത് ഒരു രാജ്യത്തിനും ഒരിക്കൽപോലും നന്മ നൽകിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ഭാരതം കഴിഞ്ഞുപോയ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും വളരെ അധികം ദൂരം പിന്നാലെ പോയിരിക്കുന്നു . എല്ലാ മതങ്ങളും എല്ലാ ജാതികളും ഒരു പോലെ കണ്ടിരുന്ന അനുഭവം ഇന്നില്ല അതിനു പകരം അസഹിഷ്ണുത യാണ് മനുഷ്യ ഞരമ്പുകലിൽ ഓടുന്നത് . മനുഷ്യൻ മതങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു നിസാര കാര്യത്തിന് പോലും മതത്തിന്റെ പരിവേഷം ചാർത്തി രക്തപ്പുഴകൾ ഒഴുകുന്നത് ഇന്ന് സർവ സാധാരണമാണ് . ബാബരി മസ്ജിദ് , ഗുജറാത്ത്, കശ്മീർ ഒക്കെ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ അണ് . മതത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും പേരിലുള്ള. ഭേദ ബുദ്ധി രാജ്യത്തിന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും കെടുത്തുമ്പോൾ വികസനപദ്ധതികൾ എല്ലാം ജല രേഖകൾ ആകുന്നു . അഭ്യന്തര കലാപങ്ങൾ മൃഗീയ വാസനകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു . മത വിദ്വേഷം സ്വാർഥതയുടെ പൈശാചികമായ പക പുറത്ത് കൊണ്ട് വരുന്നു. സ്വാർത്ഥമതികളെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യം അപകടത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ അണ്. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെയാണ് ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് "ഒരു മതവും പൊരുതാൻ ഒരുങ്ങുകയില്ല " മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി. ഇന്ത്യ മതങ്ങളുടെ നാടാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മതങ്ങളും ഓരോരോ ആചാരങ്ങളും കേരളത്തിൽ അണ് അതുകൊണ്ട് സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് കേരളം ഒരു ഭ്രാന്താലയം എന്ന് .ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരും ഒരു സന്ദേശം ഉയർത്തി ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടി ക്രിസ്തുവും നബിയും കൃഷ്ണനും ഒക്കെ മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രചാരകർ ആയിരുന്നു. വ്യക്തി ജീവിതത്തിലും സാമൂഹിക ജീവിതത്തിലും വികസനം സുനിശ്ചിതം ആകണമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ സാഹോദര്യവും സഹകരണവും വെച്ച് പുലർത്തണം . എല്ലാ മതസ്ഥരുടെയും സിരകളിൽ ഒഴുകുന്ന ചോരയുടെ നിറം ചുവപ്പും കണ്ണുനീരിന് ഉപ്പുരസവുമാണ് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കരുത്. ഭാരതം ഒരു സുശക്തായ രാഷ്ട്രമെന്ന നമ്മുടെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻപറ്റണം. അങ്ങനെ ഒരു ക്ഷേമ രാഷ്ട്രം കെട്ടിപെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ കണ്ണും കാതും കരവും നമുക്ക് നീക്കി വയ്ക്കാം. മതത്തെ പറ്റി സുകുമാർ അഴീക്കോട് പറയുന്നു ഇന്ത്യ എന്ന രാജ്യം മതങ്ങൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമായതായും ഒരിക്കലും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ വിധത്തിൽ മതവൈര്യങ്ങൾ വളർന്നു കഴിഞ്ഞതായും സുകുമാർ അഴീക്കോട് അറിയിക്കുന്നുണ്ട്.മതങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം കലഹിക്കാൻ ആവില്ല. അന്യന്റെ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും ആക്രമിച്ച കിഴ്പെടുത്തുന്നതിലല്ല ഒരു മതത്തിനെ മഹത്വം കുടികൊള്ളുന്നത്. ഏതു മതത്തിന്റെയും വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ അന്ധത അല്പം എങ്കിലും കാണാതിരിക്കില്ല .അതിനാൽ ഒരു മതവും മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ മെച്ചമെന്നോ മോശമെന്നൊ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. മതമൈത്രിയുടെ ആവശ്യം സർവ്വ മത സാഹോദര്യവുമായി അനുബന്ധിച്ച് കൊച്ചു ഉപന്യാസം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പണ ഭൂമി

ഫൈസൽ ഒമ്പത് ബി

പൂക്കൾ പൂക്കുമീ വസന്തഭൂമി
കഷ്ടത്തിൽ മുങ്ങി നിൽക്കുന്നവർക്കും
പണത്താൽ കുളിച്ചു രസിക്കുന്നവർക്കും
നാം മനുഷ്യരാണ് എന്ന് ഓർമ്മവേണം

കണ്ണാൽ കണ്ണും ഈ വസന്തത്തേ
പണത്താൽ നശിപ്പിക്കാനും
നിൽക്കുന്നവരാണ് നാം
പണം തന്നൊരു ജീവിതം
എന്നാണ് മനുഷ്യർക്ക്
പണം കിട്ടിയാലോ
കൊലയും തുനിയും
മനുഷ്യരാണ്
ലോകം പണത്താൽ
മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു
എന്നറിയുക
നാമെല്ലാം

இந்தியா

தனுஷ் டி பத்து டி

நமது இந்தியா இன்று பல துறைகளில் முன்னேறியுள்ளது. ஆனால் மக்கள் ஏழையாக இருக்கும் வரை நமது நாடு முன்னேறிய நாடு அல்ல. வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழுள்ள பலர் இன்றும் பசியினால் வாடுகின்றனர். “ஒரு தனி மனிதனின் பசி உலகத்தை அழித்துவிடும் " என்பர், அவ்வாறென்றால் இப் பிரபஞ்சமே அழியவேண்டும் ! இந்தியாவில் பசி, பஞ்சம் என்பது அதிகரித்து வருகிறது. இதை தவிர்க்க அரசு பல திட்டங்களையும் , சட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவில் சட்டங்களையும் , திட்டங்களையும் உருவாக்குவதில் பிரச்சனை இல்லை , நடைமுறைப்படுத்துவதில் தான் பிரச்சனை. நடைமுறைப் படுத்துதல் சீராக அமையுமானால் இங்கு பஞ்சம் நீங்கும்.

நம்மிடையே இருக்கும் மற்றொரு தீமை எனபது "சுயநலம்”. சுயநலம் என்பது நம்மிடையே அனைவருக்கும் இருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும், எவ்வாறெனில் சுயநலத்திலும் ஓர் நன்மை இருக்கிறது. ஓர் நபர் ஓர் மரம் நடுகிறானென்றால் அது அவனது தலைமுறைக்கும் பயன் தரும் மற்றவர்களுக்கும் பயன் தரும். தனக்கும், தன்னை சார்ந்தவர்களுக்கும் வேண்டி செய்யும் பொதுநலம் இல்லாத செயலே சுயநலம்! மரம் நடுதல் என்பது ஓர் சுயநலம் சேர்ந்த பொதுநலச் செயலாகும். இந்த சுயநலம் தான் நமக்கு தேவை! ஆனால் சிறிதளவும் பொதுநலம் இல்லாத செயல் சுயநலமே................ இன்று "அரசியல்" பற்றி நினைத்தாலே ஓர் நரகத்திற்குள் நாம் நுழைந்துவிடுவோம். ஓர் ஆபத்தான மிகப் பெரிய பள்ளத்தாக்கே அரசியல். புரிந்து கொள்வதற்கான அறவு இருந்தாலும் , ஓர் அனுபவம் இருந்தால் அரசியலும் மிக எளிதே..! அரசியலில் சிறந்த நன்கொடை அளித்தவரே காமராசர். தமிழ்நாட்டு பள்ளிகளில் மதிய உணவுமுறையை நடைமுறைப் படுத்தியவரே காமராசர், இது இன்றும் , இந்தியாவின் பல

மாநிலங்களிலும் நடைமுறையில் உள்ளது. இது பல ஏழை மாணவர்களுக்கு துணை புரிகிறது. தற்போது இருக்கும் அரசியல் தீமைக்கே ஓர் முன்னோடியாக இருக்கிறது. இன்று பல அரசியல்வாதிகள் நல்லவர்களாக இருந்தும், சில அரசியல்வாதிகளின் சுயநல செயல் பிறரையும் சீர் குழைக்கிறது. நாட்டிற்கு நன்மை புரியவே அரசியல் தோற்றுவிக்கப் பட்டது, ஆனால் இன்று ஒவ்வொரு குடிமகனினுடையவும் மனதில் அரசியல் என்பது, நாட்டிற்கு எதிரான ஓர் தீவிரவாதமாகவும், நாட்டை அழிக்கும் ஓர் சமுகமாகவும் இருக்கிறது. " நலனுக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை நலனை அறிவதில்லை....!”

" பாரதத்தை அழிப்பவை பாரதமே உருவாக்குகிறது"

"பள்ளிக்கூடங்கள்" நாட்டின் அடையாளங்களாகும். நமது நாட்டில் அரசுப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் என பலதரப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கின்றன. பள்ளிகள் கற்பவையில் வேறுபாடு காட்டினாலும், அறிவதற்கும், அறிவிப்பதற்குமே இவை உதவுகின்றன. ஒழுக்கம், அறிவு, சமத்துவம், ஒற்றுமை, வேற்றுமையை அகற்றுதல் போன்ற அனைத்தையும் தருபவையே பள்ளிகள். ஆனால் இன்று பள்ளிகளினாலும், ஆசிரியர்களினாலும் ஒரு மாணவனைத் திருத்த இயலவில்லை. மாணவர்களும் திருந்த விரும்பவில்லை.......... “நாளைய இளைஞர்கள் இன்று பள்ளியிலிருந்தே தீய வழியை நாடுவதே இன்றைய கல்வி சமுகம்"

" மக்கள் மக்களுக்காக மக்களால் நடத்தப்படும் ஆட்சியே மக்களாட்சி" மக்கள் என்றால் ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவன், மாணவர்கள், இளைஞர்கள் அனைவரும் உட்படுவர். "நாளைய இந்தியா நமது கையிலே.........!”

சற்று சிந்தித்து செயல்படுவோம்..........................

LIKE A DIAMOND, IN THE SKY

Pradhul S

Stars, its a miracle of god-
In the sky.
Its flash like a diamond ..
It is the decoration of -
Night .
At night we can't find a place-
In sky without a star.
Stars are map of old times.
We can play with it like -
Connecting the stars.
And our most favoured-
Person not in alive they-
Are the in the stars.
You must know more -
About surprises of-
Nature like the star also.
We can light up like a star,
when we do a greater thing.

ജി എച്ച് എസ് എസ് ചിറ്റൂർ മികവിന്റെ കേന്ദ്രം

വിജയോൽസവം 2022

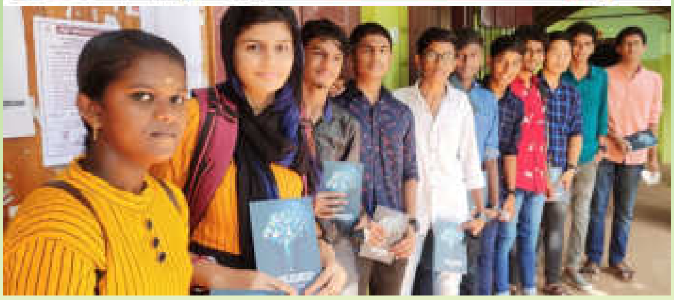

FLOWER

Tharunkrishna.K.R 8C

A flower is the most beautiful part of a tree or plants. Flowers are one of the most beautiful gifts given to us by nature. Flower is the reproductive part of the plants. Flowers make the nature so gorgeous. flowers are those part of the plants that provide us with seed. To make the main purpose of the specific species. Flower are mostly used for decoration and also for making beautiful garlands. Flowers are lover's gift and wedding wreath. It is also memory of a moment of happiness. They blossom in all possible natural condition some flower are eaten as vegetables like cauliflower, drumstick flowers. Flowers such as jasmine, rose are used to make perfumes

DRUG ADDICTION

ATHISTA.B

Drug addiction has become a serious problems all over the world. The number of teenager and young people getting addicted to drugs is increasing day by day. Various types of drugs like cocaine, heroin etc are consumed by the addicts world wide.

The drug addicted become so depended on drug that they cannot stop its use. They spent a lot of money to purchase drugs once they are addicted to drugs they are also forced to commit crimes in return of drugs.

Lack of confidence excessive stress peer pressure etc. are some of the courses of drugs addiction. It is seen that youngsters who find difficult to deal with personal or family problems tend towards the habit of drug consumption.

Many of time youngsters get addicted to drugs. when they see others consuming it. It is necessary that everyone in the society stays away from drugs as a responsibility.

Drugs addiction results in various health issues amongst the addicts. It has a negative effect on physical as well as mental. Health and physical effects of drug addiction include irregular heartbeat, respiratory problems, lung cancer, kidney damage etc. It can weaken the immune system too mood swings, depression, anxiety, confusion are some of the emotional effects of drug addiction.

It is always better to stay away from drugs youth should move towards healthy option to handle stress and pressure consumption of drugs due to peer pressure should be totally avoided.

There are various treatments available for drug addiction drug additives should get their addiction treated and becomes free from it.

Drug addiction is a kind of disease which result from stress and pressure it is necessary that youth should be made aware of the consequences of the addiction. we all must say no to drugs and take step to make our society free from drug addiction.

മരം വെക്കുവിൻ

പ്രദ്യൽ

നിങ്ങൾ ഒരു മരം വയ്ക്കുവിൻ

ഭൂമിയെ രക്ഷിക്കുവിൻ

ഒരു മരം ഇരു മരം പൂമരം വയ്ക്കുവിൻ

നാട് ഫലഭൂവിഷ്ടമാകുന്നത് കാണവിൻ

ഓരോരുത്തരും ഒരു മരം വയ്ക്കുവിൻ

പ്രകൃതിഭൂയിഷ്ടമായ ഭൂമിയെ കാണവിൻ

ഒന്നു കൊടുത്താൽ നാലു തരും

പ്രകൃതിയെ നാം സ്നേഹിക്കുവിൻ

വീടിനു പിന്നിൽ ചെടി വെക്കുവിൻ

പച്ച ചെടികൾ പടകൾ പോലെ

നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു രസിക്കുവിൻ

അപ്പു എന്നൊരു ആന

മഹേശ്വരി എം

ഒരു കാട്ടിൽ അപ്പു എന്നൊരു ആന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കാട്ടിലൂടെ കളിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അവന് വിശന്നു.അവൻ ചുറ്റിലും നോക്കി ഒന്നും കണ്ടില്ല.ദൂരെ ഒരു മാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു .അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അതിനടുത്തേക്ക് പോയി.ഇവിടെ ഒരു അണ്ണാൻ മാങ്ങ കഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പു അവനോട് ഒരു മാങ്ങ പറിച്ച് താഴേക്ക് ഇടുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. പക്ഷെ അണ്ണൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ ഇടില്ല വേണമെങ്കിൽ നീ കേറിവന്നു പറിച്ചോ.അവന് കരച്ചിൽ വന്നു അപ്പോൾ അതിലൂടെ വന്ന ഒരു പേടമാൻ ചോദിച്ചു,എന്താണ് കാര്യം .അവൻ നടന്നതെല്ലാം പറഞ്ഞു.അപ്പോൾ പേടമാൻ പറഞ്ഞു അതിനെന്തിനാ നീ കരയുന്നത് നിനക്ക് നിൻറെ തുമ്പിക്കൈ ഇല്ലേ അതുകൊണ്ട് മരത്തിനെ കുലുക്കിയാൽഎല്ലപഴവുംനിലത്തുവീഴില്ലേ.അപ്പോഴാണ് അപ്പുവിന് ആ കാര്യം ഓർമ്മ വന്നത്.അവൻ പേടമാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ മരം കുലുക്കി.പഴങ്ങളെല്ലാം നിലത്ത് വീണു. അവന് സന്തോഷമായി.

ROBBERY OUTSMARTED

Abhiram.S

It was 7.30 pm. Mom and dad was away from home. And they told me that they wouldn't come back till late at night. I was casually combing my hair thinking that I looked quite good today, when I heard this weird and strange noise. When I looked around to see what it was, I found nothing. And I went back to what I was doing. It was at that moment that I glimpsed something at the corner of my eye.

It was round and black in colour. After looking closer, I realized it was a camera! Why on earth was a camera fixed on the window bar from the outside!? Was somebody watching us? I didn't know. I was shocked. I went to tell grandma about this. She was sitting on the sofa in the living room watching T.V. I sat down next to her to tell her the news. But instead I saw something much more interesting.

I saw through the window that a van was parked near our gate on the road side. It wasn't just a van; it was an extremely flashy looking van. It had different colours of LED lights all over it. At that moment I managed to spot three men near the vehicle. Two of them were outside and one was in it. When one of the guys knew I was watching them, they called out for us. I didn't know what to do. But grandma wasn't like me. She went out with confidence. I followed suit. I couldn't confirm if these guys were friendly or not. "Why did you call us?" asked she. One of them said, "Do you mind turning down the volume of the T.V.? It is so loud!" But this was a distraction. And we fell for it. Grandma was walking towards them all this time. And she was about one meter away from them. But before she could answer, one of them climbed over the compound wall and hit grandma's neck with his hand in a chopping motion. She fell to the ground, unconscious. I just stood there agape. I was too horrified and shocked to think. At some point my instinct took over and I quickly grabbed the keys, got inside and locked the door.

I told myself, "This is not a good situation to get emotional" and to "come up with a good plan". Once I cleared my mind, I decided to analyze my enemies. I can never hope to defeat them with physical strength, but I can outsmart them. The fact that they used a camera to see what we were doing, gives me the idea that they have been observing us for some time and that they know all the ways to enter and exit the house. I blocked the front door with heavy furniture. I couldn't do anything about the back door. And if I do need to enter into combat, I need something to defend myself. I took the sharpest knife from the kitchen and bid my apologies to mother who told me not to use this knife because it's too sharp. My plan was to make my enemy unable to fight by making him unable to walk. I have no authority to take somebody else's life.

Now one of them was trying to break in through the front door. And when I looked through another window, I saw another one walking along the side to the back. He was probably going to enter through the back door. This proved that they were observing us. And then I started to panic. Because the knife, is a short ranged weapon. So I need to get really close to attack. But nobody is going to stand there and do nothing when they can see me coming. They will obviously dodge it. And that is when I got a new and better idea. If they can see me, then they can dodge me. So all I need to do is to make sure they can't see me. And with that I turned off the power to the entire house. Meaning, there will be no more light. The reason I did that was because I know my way around the house. Even in the darkness. But they don't. They probably know how to get in and out of the house, but they don't have any clue of what's inside the house. And I became really confident. But I still need to stay away from combat as much as I can.

It was time to warn my sister, who was upstairs in her room probably sleeping. So I started going upstairs to tell her to call the police and our parents. But halfway up the stairs, I heard a door unlocking from below. It was probably the back door. So I had to tiptoe up the stairs. Reaching her room, I realized it was locked. Because banging on the door would make too much noise, I decided to enter into plan-B.

I went over to the door leading on to the balcony and went through it. I managed to make no noise while doing this. Then I carried myself to the edge of the balcony and started climbing down to the sun shade, and from there I hung down and reached the ground.

Plan-B was to eliminate their source of travel, so they couldn't escape. All I needed to do was to take the keys of the van and throw it as far as possible. Which is easier said than done. Because there is a guy on watch out near the van. So I need to be cautious. And if I get caught, game is over.

I went along the shadows to the front compound wall. And when I started to climb the wall, I saw the guy at the front of the house who was still trying to break in through that door, and thought "poor guy". I jumped down from the wall and landed on the floor gently. I continued to hide in shadows. Luck was on my side, I got the best opportunity I will ever get. The guy near the van got a phone call, and immersed in the conversation, he walked away from the van. That was my perfect chance. I sneaked upon the van and quickly grabbed the keys. I heard him talking on the phone. He said "I am taking part in a robbery. But my role is so tedious!" And then I threw the keys as far as I could. Then I climbed over the wall and went along the shadows to the back of the house. There I found a bunch of wooden stick. I took one which was quite long and perfect for me. So then I got even more confident because I had got a long ranged weapon. I inserted my Tshirt and put the staff through the hole at the neck of my T-shirt.

And then I started to climb up to the balcony. I had believed it was impossible until then to do what I was about to do. But my will to survive unlocked a new power inside me that I didn't know existed. I somehow pulled it off, but it was really difficult. I opened the door to get inside and then closed the door inaudibly. I found myself going down the flight of steps. But at the bottom of the stairs, my enemy was waiting for me.

I had only gone halfway down the stairs when he charged at me. I quickly reacted by jumping down the stairs, to the side. It was a painful landing. But I ignored it. I hid in the shadows until he came closer to me. And when he entered my attack radius, I quickly dashed at him and swung my staff really hard at his neck, which made him fall off balance. It was my golden opportunity. I stabbed three times on both of his thighs and two times on his lower legs. My opponent was done for it.

But quite unexpectedly the guy who was trying to break in through the front door, finally succeeded. With his full strength he opened the door by pushing back the heavy furniture. Before I could react, he landed a vertical jab on my jaw. Which made me hit the ground and my weapons flew out of my hands. And then he cornered me into a wall. I was stuck and couldn't do anything. And not to forget, I was in so much pain. It felt like my jaw was broken. He was going to land a kick on me. But before he could do that, he fell on the floor unconscious. And when he dropped on the floor I saw a dark figure behind him, it was holding my staff. It came closer to me and whispered "are you alright?" It had a very gentile and reassuring voice. And I realized who it was in an instant. It was my sister. Somehow she managed to hear the fight from all the way upstairs. And she came downstairs and hit the guy on the head with my staff. She also called the police and our parents. I told her what happened and she too, was worried about grandma.

I was exhausted. But I can't rest easy until we take out the last guy. I and my sister came up with a plan to take him out. But before we could execute it, the police arrived at the scene. The bad guy who saw the police, tried to escape with the van. But realizing the keys were missing, he made a run for it. But eventually the police caught him. Soon mom and dad reached home. They looked so worried until they saw us. And they rushed grandma and me to the hospital. The doctor told me that my jaw was indeed broken and it would take some time to heel. Grandma had no fatal injuries just some broken bones. We were all relieved to hear the news. The police informed us that the two unconscious men would make it. And we were honestly quite glad. The police filed the case. So it's all in the hands of the law.

No matter how many times I tell my parents my trilling survival story; they always refused to believe it. But I know it's the truth and that's what matters. In the end we were all glad and satisfied.

SHORT PERIOD OF SWEETNESS

Aathif Aleem Y

I'd like to share a few moments I have spent at Munnar. As I'm looking back to it the first word that comes into my mind is joy. After quite a bit of boring times we came up with a plan and went out there delicately. As I've mentioned already it was just a short period but the contentment in it was vast as a sea. At first we packed our bags and hit the road. After sometimes of travelling we were starving. We stopped at a gas station and filled our tummy Then we hit the road again and it was all jokes and games inside the traveller. After few hours of travelling we reached our destination. We stepped out to the marvellous Munnar. We enjoyed every little sites and places of it. Everywhere there were tea farms, huge hills, tall trees etc. After some time we came to our cottage which we rented for us to stay there. We ate some food that grandma cooked for us. Then it games, jokes and pillow fights before we slept. It was cold at night when we were sleeping. We woke up at 6 in the morning and drank some tea. Then we went to a river and i was like 'WOW!'. It was an unbelievable view and there was little layers of fog gliding on the top of the river, It was absolutely beautiful. Then we took some family photos and said goodbye to our cottage. We also went to boating which was really enjoyable. We saw some amazing hills when we were boating. After that we came to a hotel. The kind guys at the hotel gave us their room for us to pray. Then we ate some from that hotel which was very costly. Slowly the moon and the stars occurred and it was the end of our journey. Our happy faces turned into sad faces. We reached home, we were all sad and it was the end of the day. Life is like this, sometimes you will stay happy but sometimes you will stay sad. We just gotta live it

Nature

C T Darsan

Nature is made of everything we see around us that includes trees, flowers, plants, animals, sky, mountains, forests and many more. Human beings depend on nature to stay alive. Nature helps us breathe, gives us food, water, shelter, medicines, and clothes. Nature makes the Earth beautiful and colourful. Animals, fishes and insects also get their food and shelter from nature. Different trees grow up due to sunlight and water provided by nature. Humans should stop doing things that cause harm to the nature for their needs. Nature is very important to maintain the growth and balance of life on earth.

"Protect them don't destroy"

മഹത് വചനങ്ങൾ

Arjun S 5.B

★ ക്ഷമയോട് കാത്തിരിക്കുക എല്ലാം ശരിയായ നിമിഷത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും - ബുദ്ധൻ

★ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നാൽ എഴുത്തും വായനയും പഠിക്കുക എന്നതല്ല അത് പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യാനുള്ള കരുത്താർജിക്കലാണ് - ഗാന്ധിജി

★ സന്തോഷത്തിന്റെ വാതിൽ അടയുമ്പോൾ എപ്പോഴും മറ്റൊന്ന് തുറക്കുന്നു. അടഞ്ഞ വാതിൽ തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്നു കൊണ്ടാണ് തുറന്ന വാതിൽ നമ്മൾ കാണാത്തത്

- ഹെലൻ കെല്ലർ

★ഒരാളെയും മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ വച്ച് തരം താഴ്ത്തി സംസാരിക്കരുത്

- ഡോ.എ.പി.ജെ അബ്ദുൽകലാം

★മതമാറ്റം എനിക്കു പറ്റിയ ഒരു അബദ്ധമാണ്.എല്ലാം മതങ്ങളിലും സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതി തൊഴുത്തിലെ പശുക്കളുടേതിനു തുല്യമാണ് -കമല സുരയ്യ

എൻ സി സി

Noushad N
Associate NCC
Officer

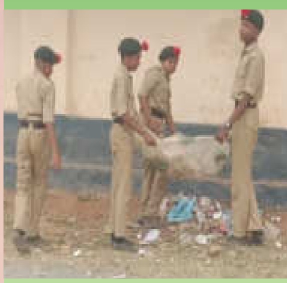

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

LITTLE KITES – ANNUAL REPORT

പൊതുവിദ്യഭ്യാസ സംരക്ഷണയജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി പൊതുവിദ്യലയങ്ങളൊക്കെയും ഹൈടെക്ക് ആക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ...അതിന്റെ ഭാഗമായി രൂപപ്പെട്ട കേരളത്തിലെ സ്കൂൾകുട്ടികളുടെ ഐ.ടി കൂട്ടായ്മയാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്. ഇന്ത്യയിലെ സ്കൂൾകുട്ടികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഐ.ടി കൂട്ടായ്മയാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്. ഐ.ടി മേഖലയിലെ അനന്ത സാധ്യതകളിലേക്കാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് കുട്ടികളെ വഴിനടത്തുന്നത്. വളരെയധികം ചിട്ടയോടെ നിർദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മൊഡ്യൂൾ പ്രകാരമുള്ള ക്ലാസുകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഐ.ടി മേഖലയിലെ **ആനിമേഷൻ**, ഗ്രാഫിക്സ്, **പ്രോഗ്രാമിങ്, മൊബൈൽ ആപ്പ് നിർമാണം, ഹാർഡ്‌വെയർ,**എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നു. സ്കൂൾ, സബ്ജില്ല, ജില്ല, സംസ്ഥാന തല ക്യാമ്പുകളിലൂടെ വിദഗ്ധ പരിശീലനം നേടി മികച്ച തൊഴിൽ സാധ്യത ഒരുക്കുന്നു

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം : 10th Std:40, 9th Std:41, 8th Std:40

ലിറ്റിൽകൈറ്റ് മിസ്ട്രസ്സുമാർ : 1. പ്രമീള ടി   2. ലക്ഷ്മി ടി

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. എല്ലാ ബുധനാഴ്ചകളിലും വൈകുന്നേരം 4 മണി മുതൽ 5 മണി വരെ 9-ാം ക്ലാസുകാർക്ക് LK റുട്ടീൻ ക്ലാസ്സുകൾ നൽകുന്നു. അനിമേഷൻ, പ്രോഗ്രാമിങ്, ഗ്രാഫിക്സ് ഡിസൈനിംഗ്, മലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിംഗ്, മൊബൈൽ ആപ്പ് നിർമ്മാണം, Electronics , Robotics, Hardware, Internet and cyber Security എന്നീ വിഷയങ്ങളിലാണ് ക്ലാസുകൾ .

2.14/02/2022- LK School camp (2020 – 23 batch) നടന്നു. 8 കുട്ടികളെ സബ് ജില്ലയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു. സബ്ജില്ലയിൽ നിന്നും Sivaram Krishna, Krishanjith എന്നീ കുട്ടികൾക്ക് ജില്ലയിലേക്ക് സെലക്ഷൻ കിട്ടി.

3.10 / 05 / 2022 ന് അമ്മമാർക്ക് സൈബർ സുരക്ഷയെ കുറിച്ചുള്ള ക്ലാസുകൾ സ്കൂളിൽ വച്ച് നൽകി. 52 അമ്മമാർ പങ്കെടുത്തു. 8 കുട്ടികൾ RP മാരായി ക്ലാസെടുത്തു.

4.30/05/2022 ന് ദേവി കലാക്ഷേത്ര ലൈബ്രറി, തറക്കളം, ചിറ്റൂരിൽ വച്ച് "അമ്മ അറിയാൻ " സൈബർ സുരക്ഷാ ക്ലാസ് എടുത്തു. 35 പേർ പങ്കെടുത്തു. 4 കുട്ടികൾ RP മാരായി ക്ലാസെടുത്തു.

5.30/6/2022 - "അമ്മ അറിയാൻ" സൈബർ സുരക്ഷാ ക്ലാസ് KVMUPS Polpully യിൽ വച്ച് നടത്തി. 112 അമ്മമാർ പങ്കെടുത്തു. 8 കുട്ടികൾ RP മാരായി ക്ലാസെടുത്തു.

6.02/7/ 2022 ന് എട്ടാം ക്ലാസിലെ കുട്ടികൾക്ക് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അഭിരുചി പരീക്ഷ നടത്തി.

7.15/8/2022 – സ്കൂളിന് സ്വന്തമായി ഒരു FM റേഡിയോ ചാനൽ "Rain Radio " തുടങ്ങി. പ്രശസ്ത കഥാകൃത്ത് ശ്രീ വൈശാഖൻ സർ ഉൽഘാടനം നിർവഹിച്ചു.

എട്ടാം ക്ലാസിലെ (2022-25 batch) LK കുട്ടികൾക്ക് പ്രിലിമിനറി ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു.

9.3/12/2022 ന് 9th std ലെ കുട്ടികൾക്ക് (2021 - 24 batch) LK School camp സംഘടിപ്പിച്ചു. 8 കുട്ടികളെ സബ് ജില്ലയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു.

10. 1/12/2022 -ഭിന്നശേഷി സൗഹൃദ ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് യു. പി യിലെയും ഹൈസ്കൂളിലെയും കുട്ടികൾക്ക് ഗ്രീറ്റിംഗ് കാർഡ് നിർമ്മാണ പരിശീലനം പത്താം ക്ലാസിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾ നൽകി.

11. സ്കൂളിലെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ documentation സ്കൂൾ യൂട്യൂബ് ചാനലിലൂടെയും, ഗൂഗിൾ സൈറ്റിലൂടെയും പങ്കുവെച്ചു.

എസ്.പി.സി

സ്ക്കൂൾ എസ്.പി.സി യൂണിറ്റ് 2021 ആരംഭിച്ചു.സിപിഒമാരായ ഹരികുമാർ, നിഷാ ബാബു എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് എസ്പിസിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. സ്ക്കൂളിൻറെ സംരക്ഷണം ,അച്ചടക്കം സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധത എന്നിവ കൈമുതലായി പിടിച്ചു കൊണ്ട് എസ് പി സി മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. ജയിൽ ദിനാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ചിറ്റൂർ സ്പെഷൽ സബ് ജയിൽ അന്തേവാസികൾക്ക് ജിഎച്ച്എസ്എസ് ചിറ്റൂർ എസ്പിസി യൂണിറ്റ് ലൈബ്രറി പുസ്തകങ്ങൾ നൽകി. ബഹു. വൈദ്യുത വകുപ്പ് മന്ത്രി കെ.കൃഷ്ണൻകുട്ടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കേഡറ്റുകൾ ഗാർഡ് ഓഫ് ഓണർ നൽകി മന്ത്രിയെ സ്വീകരിച്ചു. കേഡറ്റുകൾ ശേഖരിച്ച നൂറിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ബഹു. മന്ത്രി കെ.കൃഷ്ണൻകുട്ടി സ്വീകരിച്ച് ജയിൽ വെൽഫയർ ഓഫീസർക്ക് കൈമാറി. ചടങ്ങിൽ ചിറ്റൂർ തത്തമംഗലം നഗരസഭ ചെയർപഴ്സൻ കെ.എൽ. കവിത, ജയിൽ സൂപ്രണ്ട് വി.പി. സുരജ്, എസ് പി സി എഡിഎൻഒ എൻ. സതീന്ദ്രൻ, പ്രധാനാധ്യാപകൻ എസ്.ശ്യാം പ്രസാദ്, ജയിൽ വകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ചിറ്റൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഓഫീസർമാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ഡിഐമാർ, സിപിഒമാർ പങ്കെടുത്തു.

കായിക മേള

STATE SPORTS MEET WINNERS

കിലോമീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് കിലോമീറ്റേഴ്സ്...

● സ്വർണമെഡലിലേക്ക് ബിജോയിയുടെ യാത്ര

തന്റെ അമ്മ

NIRANJAN.M

അവൻ ചിന്തിക്കുകയാണ് തന്റെ അമ്മ, തന്റെ നാട്, കുറെ മുൻപ് താൻ വിട പറഞ്ഞ തന്റെ ഗ്രാമം .ഒരിക്കൽ അവിടേക്ക് ചെല്ലണം എല്ലാവരെയും കാണണം.പെട്ടെന്നൊരു വിളി"മിസ്റ്റർ അരവിന്ദൻ, കം ജോയിൻ ദി പാർട്ടി മാൻ".അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. മധ്യ ലഹരിയിൽ നിറഞ്ഞാടുന്ന രാമചന്ദ്രൻ വിളിച്ചതാണ്."നോ താങ്ക്യൂ ഗായ്സ്"അവൻ പറഞ്ഞു.പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഓർത്തതിനു ശേഷം അവൻ പറഞ്ഞു ഐ ഐ വാണ്ട് എ വൺ മന്ത് ലീവ്

അതു പറഞ്ഞു തീർന്നതും അവൻ അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ഒരു അലർച്ച കേട്ടാണ് അവൻ എഴുന്നേറ്റത്. തൊട്ടടുത്ത കമ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നാണ്.അവൻ ഇന്നലെ വീട്ടിലെത്തിയ ശേഷം ബാക്ക് പാക്ക് ചെയ്യ്ത് വീടും പൂട്ടി ഇറങ്ങി നാട്ടിലേക്ക് .അവന്റെ തൊട്ടടുത്തിരുന്ന ആളോട് ചോദിച്ചു.ഇനി ഇനി ഏത് സ്റ്റോപ്പിലാണ് നിർത്തുക.അയാൾ പറഞ്ഞു അടുത്ത സ്റ്റോപ്പ് കേരളമാണ്.ട്രെയിൻ സ്റ്റോപ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ഇറങ്ങി തന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് .

അവിടെനിന്നും ടാക്സി പിടിച്ചാണ് അവൻ ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയത്.ഗ്രാമത്തിന് വലിയ മാറ്റം ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.അവൻ തന്റെ തറവാട്ടിലെത്തി.അമ്മയെ തിരഞ്ഞു മുടിയെല്ലാം നരച്ച്. അമ്മ മുടിയെല്ലാം നരച്ച്,ശരീരം ചുളിഞ്ഞ ഇരിക്കുന്നു.അവൻ അമ്മയുടെ അടുത്തെത്തി.കളിച്ചും സംസാരിച്ചും ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു.അവന് മടങ്ങാനുള്ള സമയമായി.മടക്കു യാത്രയിൽ അവൻ തൊട്ടടുത്തിരുന്ന ആളെ നോക്കി തന്റെ ദേഹം ചേർന്നുറങ്ങുന്ന അമ്മ .ആ ഒരു മാസത്തെ ഇടവേളയിൽ അവനു മനസ്സിലായി.അമ്മ അതാരാണെന്ന്.

ഗുരുവായൂരിലേക്കൊരുയാത്ര

SANJAY KRISHNA

അന്ന് രാത്രിയിലാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത്.ഞങ്ങൾ പുലർച്ച ഏകദേശം നാലുമണിക്ക് തന്നെ പുറപ്പെട്ടു.കുടുംബവും അടങ്ങുന്ന ഒരു ഏഴ് പേർ അടങ്ങുന്ന യാത്രയായിരുന്നു അത്.കാറിൽ ആയിരുന്നു ഗുരുവായൂരിലേക്ക് പോയത്.രാവിലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തത് കാരണം ഒരു പത്തു മിനിറ്റ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാനായി എടുത്തു.അപ്പോൾ സമയം ഒരു 7 മണി ആയി കാണും .ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞ് നേരെ ഗുരുവായൂരിലേക്ക് പോയി.അപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരു രണ്ടു മണിക്കൂർ യാത്ര ചെയ്തു കാണും .ഗുരുവായൂരിൽ എത്തിയപ്പോൾ സമയം 9 മണി .ഞങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോൾ നല്ല തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു അമ്പലത്തിലെ പുറത്തും അകത്തും എല്ലാം.അച്ഛൻ പറഞ്ഞു ശബരിമല കാലമല്ലേ അതുകൊണ്ടാവും തിരക്ക്.ഞങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് അമ്പലത്തിലെ അകവും പുറവും എല്ലാം നീണ്ട ഒരു ക്യൂ ആണ് ഞങ്ങളും ആ ക്യൂവിൽ ഒരു അംഗമായി.അങ്ങനെ ദൈവത്തെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച് ഞങ്ങൾ ക്യൂ തുടർന്നു.പക്ഷേ പതുക്കെ സമയമെടുത്താണ് ക്യൂ നീങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ സമാധാനപൂർവ്വം വെയിറ്റ് ചെയ്തു.അങ്ങനെ അമ്പലത്തിനകത്തേക്ക് എത്തി.പക്ഷേ രാവിലെ 9 മണിക്ക് നിന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടു മണിക്കാണ് അമ്പലത്തിനകത്തേക്ക് എത്തിയത് തൊഴുതിറങ്ങുമ്പോൾ ഏകദേശം മൂന്നു മണിയായി കാണും .നല്ല വിശപ്പുണ്ടായിരുന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഊണുകഴിച്ചു.അങ്ങനെ ഊണ് എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് കാറിൽ കയറിയപ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു നമ്മൾക്ക് കാഴ്ച ബംഗ്ലാവിൽ പോകാം എന്ന് ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.അമ്മയും സമ്മതിച്ചു അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലേക്ക് യാത്ര തുടങ്ങി.അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ എത്തി. അവിടെ പലതരത്തിലും വിധത്തിലുമുള്ള മൃഗങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു.ഞങ്ങൾ നേരെ പാർക്കിലേക്ക് പോയി അവിടെ ധാരാളം കളി സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ അവിടെയുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളിലും കളിച്ച് ക്ഷീണിതരായി. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ വിനോദങ്ങൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു.സമയം ആറു മണിയായി.ഞങ്ങൾ വണ്ടിയിലേക്ക് കയറി.അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

കേരള നവോത്ഥാനം

ആദിശേഷൻ കെ 9 എഫ്

താഴ്ചകളിൽ നിന്നും താഴ്ചകളിലേക്ക് എറിയപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ ഉയർച്ചക്കായി ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ചേർന്ന് നടത്തിയ പോരാട്ട പരമ്പരകൾ സൃഷ്ടിച്ച സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക മുന്നേറ്റമാണ് നവോത്ഥാനം. ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം ലോകത്തെ ജനവിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ നവോത്ഥാന പ്രക്രിയക്ക് വിധേയരായവരാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലും പത്തൊന്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലുമായാണ് കേരളത്തിൽ സാംസ്കാരികവും മതപരവുമായ പരിഷ്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾശക്തി പ്രാപിച്ചത്. നവോത്ഥാന കാലഘട്ടത്തിനുമുമ്പ് പല തരത്തിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാലും അനാചാരങ്ങളാലും അന്ധരായിരുന്നു കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ. ജാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രൂരത നിറഞ്ഞ ദുരാചാരങ്ങളും അയിത്തവും അന്ധവിശ്വാസവും ഉച്ച നീചത്വങ്ങളും കേരളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് കേരളത്തെ ഒരു ഭ്രാന്താലയമായി സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കേരള ജനതയുടെ തൊഴിലും സംസ്കാരവും ഉൾപ്പെടെ ജീവിതം മുഴുവനും ജാതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. താഴ്ന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും ഉയർന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അനാചാരങ്ങളുടേയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടേയും പേരിൽ ദുരിതഫലങ്ങൾ അൻുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

താഴ്ന്നജാതിയിൽപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങളെ അധസ്ഥിതർ എന്ന് മുദ്ര കുത്തിയിരുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്ന ദുരിതങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. തൊട്ടുകൂടായ്മ, തീണ്ടിക്കൂടായ്മ എന്തിന് സവർണ്ണ വിഭാഗത്തിൻറെ കൺമുന്നിൽ ചെല്ലാൻ പോലും അവർക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല.ജന്മിത്തവും നാടുവാഴിത്തവും കൊടിയ പീഢനങ്ങളാണ് ഈ വിഭാഗത്തിന് നൽകിയത്. സ്വന്തമായി ഒരു ഭൂമി പോലും ഇല്ലാതെ തൻറെ അധ്വാനം മുഴുവൻ ജൻമിയുടെ പാടത്തും പറമ്പിലുമായി ചെയ്ത് തീർത്ത് അതിൻറെ ഉൽപ്പന്നം മുഴുവൻ ജൻമികൾ തട്ടിപ്പറിച്ച് കൊണ്ടു പോകുന്നത് നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കി നിൽക്കേണ്ടി വന്നവർ. സ്വന്തമായി ഒരു പേരിടാൻ പോലും അവർക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വഴി നടക്കാനോ, ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകാനോ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താനോ നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കാനോ ഒന്നും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ ആണെങ്കിൽ ജാതി ഭേദമില്ലാതെ മുഴുവൻ സ്ത്രീകളും അന്ധവിശ്വസങ്ങളുടേയും അൻാചാരങ്ങളുടേയും പിടിയിലായിരുന്നു. നാടുവാഴിത്തം ശരിക്കും സ്ത്രീകളെ അടിച്ചമർത്തി. മാറുമറക്കാനോ ആഭരണം ധരിക്കാനോ പോലും അവകാശമില്ലാത്തവരായിരുന്നു അവർ. പുലയ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് കല്ലുകള്കൊണ്ടുള്ള ആഭരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് മാറ് മറച്ചിരുന്നത്. നമ്പൂതിരി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് പുറത്ത് പോകുന്നതിന് പോലും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബഹുഭാര്യാത്വം പോലുള്ള അനാചാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ ആയിരുന്നു അവരിൽ പലരും.ഇതെല്ലാം കേരള ചരിത്രത്തിലെ ഇരുണ്ടഅധ്യായങ്ങളാണ്.

നിരവധിപേരുടെ നിരന്തരമായ പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് സാധ്യമായത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും സഹോദരന്അയ്യപ്പനും അയ്യങ്കാളിയും വി ടി ഭട്ടതിരിപ്പാടും തുടങ്ങി എ കെ ഗോപാലനും കൃഷ്ണപിള്ളയും വരെ നീളുന്ന ഒട്ടേറെ നവേത്ഥാന നായകൻമാർ ഈ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് പിന്നിലുണ്ട്. പഞ്ചമി എന്ന പുലയ പെൺകുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ച് ഊരൂട്ടമ്പലം സ്കൂളിലെത്തിയപ്പോൾ ഇവിടെ പഠിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞവരോട് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പാടത്ത് വിത്ത് വിളയില്ല എന്ന് ഉറക്കെ പറഞ്ഞ അയ്യങ്കാളിയും അരുവിപ്പുറം ആറ്റിൻ കരയിൽ ശിവപ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയതിനെ എതിർത്തപ്പോൾ ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് ഈഴവ ശിവനെയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവും സമപന്തിഭോജനം നടത്തിയ വൈകുണ്ഠസ്വാമികളും അടുക്കളയിൽ നിന്നും അരങ്ങത്തേക്ക് സ്ത്രീകളെ കൊണ്ടു വന്ന വി ടി ഭട്ടതിരിപ്പാടും കേരളത്തിൻറെ നവോത്ഥാനത്തിനായി പൊരുതി.

മാറുമറക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനായി ചാന്നാർ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ പോരാട്ടവും മറക്കുടയും പുതപ്പും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് നമ്പൂതരി സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ ഘോഷ ബഹിഷ്കരണവും എല്ലാം നവോത്ഥാന പോരാട്ടങ്ങളിലെ നാഴികക്കല്ലുകളായി. കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ ആവിർഭാവത്തോടെ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവകരമായ പല മുന്നേറ്റങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനും ഏകീകൃത രൂപമുണ്ടാക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞു. ഗുരുവായൂർ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹങ്ങൾ, കേരളത്തിൽ ഉടനീളം നടന്ന കർഷക സമരങ്ങൾ, എല്ലം തന്നെ ജൻമിത്തത്തിനും നാട്ടുവാഴിത്തത്തിനും എതിരെയുള്ള വലിയ താക്കീതായി. ക്ഷേത്ര പ്രവേശന വിളംബരം പോരാട്ടങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിൽ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ വളർച്ചക്കും സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിനും ഉള്ള വിത്തുകൾ പാകിയതു പോലും ഈ നവോത്ഥാന പോരാട്ടങ്ങളാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ കലാ സാഹിത്യ പ്രവർത്തകരും നവോത്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പങ്ക് അടയാളപ്പെടുത്തിയവരാണ്. ജൻമി നാട്ടുവാഴിത്തത്തിനെതിരായ വലിയ താക്കീതാണ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ വാഴക്കുലയും വി ടിയുടെ അടുക്കളയിൽ നിന്നും അരങ്ങത്തേക്കും ചെറുകാടിൻറെ പാട്ടബാക്കിയും എല്ലാം.

കേരളം ഇന്ന് അനുഭവിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾക്കെല്ലാം നാം ഈ നവോത്ഥാന പോരാട്ടങ്ങളോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ നാം പോരാടി നേടിയെടുത്ത ഈ നവോത്ഥാന മൂല്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാനും കേരളത്തെ വീണ്ടും ഒരു ഭ്രാന്തായം ആക്കാനും ഉള്ള ദുഷ്ടവണതകൾ സമൂഹത്തിൽ തല ഉയർത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായി നാം എത്തിപ്പിടിച്ച ഈ നേട്ടങ്ങളെ കൈവിട്ട് പോകാതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതോടൊപ്പം പുതിയ കാലഘട്ടം നേരിടേണ്ടി വരുന്ന സാമ്പത്തികവും തൊഴിൽപരവും ഭൂമി ശാസ്ത്രപരവുമായ വെല്ലുവിളികളെ ഏറ്റെടുത്ത് പരിഹാരം കാണാൻ കൂടി കഴിഞ്ഞാലേ കേരള നവോത്ഥാനം സമ്പൂർണ്ണമാവുകയുള്ളൂ.

സ്കൗട്ട്സ്

31. 1. 1953 നാണ് സ്കൗട്ട് നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽ സേവന തൽപരരായ ഒരുകൂട്ടം വിദ്യാർഥികളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് സ്കൗട്ട്. സ്കൂളിലെ ഏതൊരു പരിപാടിക്കും ഇവർ മുന്നിലുണ്ടാവും. യുവജനോത്സവങ്ങളിലും സ്കൂൾ സ്പോർട്സ് മത്സരങ്ങളിലും മറ്റും ഈ കൂട്ടായ്മയെ നമ്മൾ പലതവണ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് 10 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു കുട്ടിക്ക് സ്കൗട്ട്ൽ ചേരാം ലിറ്ററസി, കമ്യൂണിറ്റി വർക്കർ, ഇക്കോളജിസ്റ്റ്, ലെപ്രസി കൺട്രോൾ, സാനിറ്റേഷൻ പ്രമോട്ടർ, സോയിൽ കൺസർവേറ്റർ, റൂറൽ വർക്കർ തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക സേവനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടണം. നമ്മുടെ സ്കൂളിലെ മിടുക്കരായ വിദ്യാർഥികൾ സ്കൂളിൻറെ നാനാവിധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നുണ്ട് പ്രകൃതി സ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവും പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ അവർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട് സ്കൂളിന് ഹരിതാഭമാക്കാൻ അവർ സ്കൂളിൻറെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ധാരാളം ചെടികളും ഫലവൃക്ഷതൈകളും വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നത് അതിനെ പരിപാലനവും നടത്തിവരുന്നു. സ്കൗട്ട് ക്യാമ്പ് ചിറ്റൂർ സബ് ജില്ലയിലെ എല്ലാ വിദ്യാർഥികൾക്കുമായി ജി എച്ച് എസ് എസ് ചിറ്റൂരിൽ വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. സ്വച്ഛ ഭാരത് എന്ന പരിപാടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബോധവൽക്കരണ ക്ലാസുകൾ നടത്തുകയും സ്കൂളും പരിസരവും പ്ലാസ്റ്റിക് വിമുക്തമാക്കി വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

വിദ്യാരംഗം കലാ സാഹിത്യവേദി

വിദ്യാരംഗം കലാ സാഹിത്യ വേദിയിൽ സ്കൂളിലെ എല്ലാ കുട്ടികളും അംഗങ്ങളാണ്. ഓരോ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഒരു ലീഡറിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും സ്കൂൾ തലത്തിൽ ഒരു കോ-ഓഡിനേറ്ററെയും അസിസ്റ്റന്റ് കോ ഓഡിനേറ്ററെയും തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മാസം തോറും ആകർഷകമായ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും മറ്റും അനുസ്മരണകൾ അതിന്റേതായ പ്രാധാന്യത്തോടെ ആചരിക്കുകയും സ്കൂൾ തലത്തിൽ പ്രത്യേക അസംബ്ലി സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. കൈയെഴുത്ത് മത്സരം, ഉപന്യാസരചന, കാവ്യാലാപനം തുടങ്ങിയ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ച് കുട്ടികൾക്ക് ആകർഷകമായ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകാറുണ്ട്. വായനാ ദിന വാരാചരണവും അതിന്റേതായ പ്രാധാന്യത്തോടെ സംഘടിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

വിദ്യാരംഗം കലാ സാഹിത്യ വേദി 2022 - 23 പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട്

ജൂൺ 19-ന് വായനാ ദിനത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്യാം സാർ വിദ്യാരംഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. വായനാ ദിന അസംബ്ലി സംഘടിപ്പിക്കുകയും വായനാ വാരത്തിൽ വിവിധ മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തുടർന്ന് യു.പി. ,എച്ച്.എസ് വിഭാഗങ്ങളിലായി കഥാ, കവിത, ഉപന്യാസം എന്നീ സാഹിത്യവിഭാഗങ്ങളിലായി രചനാ മത്സരങ്ങൾ നടത്തി ഒന്നും രണ്ടും സ്ഥാനക്കാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

നാടൻ പാട്ട്, അഭിനയം, ചിത്രരചന,ആസ്വാദനം, കഥ, കവിത, നാടകം എന്നീ ഇനങ്ങളിൽ മിടുക്കരായ രണ്ടു കുട്ടികളെ വീതം കണ്ടെത്തി ഉപജില്ലാ ശില്പശാലയിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചു. സ്കൂൾ തലത്തിൽ ഭാഷാ സെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അതിൽ നിന്നും ഏറ്റവും മികച്ചത് ഒരെണ്ണം കണ്ടെത്തി ഉപജില്ലയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തസ്രാക്കിലേയ്ക്ക് ഒരു പഠന യാത്ര നടത്തുകയും ഒ.വി.വിജയൻ കരിമ്പനകളുടെ നാട്ടിൽ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു ഡോക്യുമെന്ററി സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വാങ്മയം ഭാഷാ പ്രതിഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി യു.പി, എച്ച്.എസ് വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ടു കുട്ടികളെ വീതം കണ്ടെത്തി ഉപജില്ലയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ജനാർദ്ദനൻ പുതുശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നാടൻ പാട്ട് സംഘടിപ്പിക്കാനും വാദ്യോപകരണങ്ങൾ കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെടുത്താനും തീരുമാനിച്ചു. സ്കൂൾ പത്രവും ഇൻലന്റ്മാഗസിനും തയ്യാറാക്കി റിപ്പബ്ലിക് ദിനത്തിൽ പ്രകാശനം ചെയ്യാനും തീരുമാനിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാല

നമ്മുടെ സ്കൂളിൻറെ ചരിത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥശാലക്ക് പ്രാധാന്യം വളരെ ഏറെയുണ്ട്. സ്കൂൾ ആരംഭകാലം മുതൽക്കേ ഉണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഇന്നും നാശം ആകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഈ ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ട് . നാൽപതിനായിരത്തിൽപരം മികച്ച പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ള ഗ്രന്ഥശാല 125 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് രൂപംകൊണ്ടതാണ് . 2021 ൽ ഗ്രന്ഥശാല പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റുകയും മികച്ച രീതിയിൽ ബുക്കുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാനും കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യാനുസരണം എടുത്തു കൊണ്ടു പോകാനും വായിക്കാനും സൗകര്യമൊരുക്കുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ, ഹയർസെക്കൻഡറി, യുപി, വിഎച്ച് എസ് ഇ വിഭാഗത്തിൽ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും യഥേഷ്ടം വായിക്കാനും വളരാനുള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഗ്രന്ഥശാല സജീവമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ,മലയാളം, ഹിന്ദി ,സംസ്കൃതം, സയൻസ് ,ഗണിതം, ആനുകാലിക വിഭാഗങ്ങൾ, തമിഴ് , വിഭാഗത്തിലുമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ സ്കൂൾ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമാണ് . ഓരോ വർഷവും ഗവൺമെൻ്റിന്റെ സഹായത്താൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോ വിഭാഗത്തിലും എത്തിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മത്സരങ്ങളും അധ്യാപകരുടെ സഹായത്തോടെ നടക്കാറുണ്ട്. ക്വിസ്, വായനക്കുറിപ്പ് മത്സരം എല്ലാ ഭാഷകളിലും നടത്താറുണ്ട് .കുട്ടികൾ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്ത് മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് സമ്മാനങ്ങൾ നേടാറുണ്ട് . ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പത്രമാസികകൾ എന്നിവ അധ്യാപകരുടെയും സാമൂഹിക സ്നേഹികളെയും സഹായത്തോടെ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമാക്കുന്നുണ്ട്. 16,000 ലധികം പുസ്തകങ്ങളുള്ള ലൈബ്രറിയും ക്ലാസ് മുറിയിൽ റഫറൻസ് ലൈബ്രറിയും കൂടാതെ മൂന്ന് ദിനപത്രങ്ങളുടെയായി 25 കോപ്പി പത്രങ്ങളും കുട്ടികളുടെ വായനയ്ക്കായി എത്തുന്നു. പ്രൈമറി, എച്ച്എസ്, എച്ച്എസ്എസ് വിഭാഗത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി വിനോദ, വിജ്ഞാന, ശാസ്ത്ര, കായിക, കരിയർ മാഗസിനുകളും ലൈബ്രറിയിൽ വരുന്നു. മലയാളം, തമിഴ്, ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളിൽ പ്രത്യേകം പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ അതത് വിഷയങ്ങളുടെ ക്ലബ്ബും എല്ലാ ക്ലബിനുമായി ഒരു ഭാഷാക്ലബ്ബും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭാഷാക്ലബിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള നാടകം, ഭാഷാവ്യവഹാര പരിശീലനങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവ നടക്കുന്നു. ഭാഷ ക്ലബിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വാർഷിക പരിപാടികളും നടത്താറുണ്ട്. സ്കൂൾ വാർഷികത്തിന് വാർഷികപതിപ്പും തയാറാക്കി വരുന്നു.

സയൻസ് ക്ലബ്

ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്. ചിറ്റൂരിൽ വളരെ ഊർജ്ജസ്വലമായാണ് സയൻസ് ക്ലബ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നത്. ഓരോ അധ്യയന വർഷവും ജൂൺ ആദ്യവാരം തന്നെ സയൻസ് ക്ലബ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കും. ശാസ്ത്രത്തിൽ താൽപര്യവും കൗതുകവുമുള്ള കുട്ടികളെ അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കും . വിവിധ ദിനാചരണങ്ങൾ വൈവിധ്യത്തോടെ ചെയ്യാറുണ്ട്. ശാസ്ത്രമേളകളിലും നമ്മുടെ സ്കൂളിലെ സയൻസ് ക്ലബ് അംഗങ്ങൾ മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കാറുണ്ട്.സ്കൂൾതല ശാസ്ത്രരംഗം പരിപാടിയിൽ എല്ലാ മത്സര വിഭാഗങ്ങളിലും കുട്ടികൾ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവച്ചു. സബ് ജില്ലാ തലത്തിൽ ലെ മാധവ് എസ് വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി.ഇൻസ്പയർ അവാർഡുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുട്ടികളുടെ നൂതന ശാസ്ത്ര ആശയങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനായി സ്കൂൾ തലത്തിൽ ഐഡിയ കോമ്പറ്റീഷൻ നടത്തി. നല്ല പങ്കാളിത്തമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നും മികച്ച 5 ആശയങ്ങൾ വിവരണങ്ങൾ, ഫോട്ടോ , വീഡിയോ എന്നിവ സഹിതം ഇൻസ്പയർ അവാർഡ് മാനക് സൈറ്റിലേയ്ക്ക് അപ് ലോഡ് ചെയ്തു. 4 കുട്ടികൾ അവാർഡിന് അർഹരായി.

GHSS ചിറ്റൂരിൽ 2022.23 അധ്യയന വർഷത്തെ സയൻസ് ക്ലബ്ബ് ജൂലൈ മാസത്തിൽ തന്നെ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു... എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചകളിലും ഉച്ച ഭക്ഷണ ഇടവേളകളിൽ ആണ് സയൻസ് ക്ലബ്ബ് കൂടിയത്. ശാസ്ത്രവാർത്ത ശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരെ പരിചയപ്പെടൽ, പരീക്ഷണം, ചോദ്യോത്തരപരിപാടി എന്നിവ കുട്ടികൾ ആവേശപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തു..

ചാന്ദ്രദിനം പതിപ്പ് നിർമ്മിച്ചും, ക്വിസ് നടത്തിയും ആ ചരിച്ചു..

Inspire Award നായി നമ്മുടെ ശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബി ലെ കുട്ടികൾ തയ്യാറാക്കിയ സ്ട്രെച്ച് ബ്ൾ സ്ട്രെച്ചർ, Gloves for blind, Earthquick alarm, Solar Iron box എന്നിവ ഏറെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റി.. നമ്മുടെ മാധവ്, Abhinav Babu, Adarsh, Viswajith എന്നി കുട്ടികളുടെ പ്രയത്നം അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നു.

കൂടാതെ ശാസ്ത്ര മേളയിലും സജീവ സാന്നിധ്യമാകാൻ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ തയ്യാറായി.. പങ്കെടുത്ത എല്ലാ ഇനങ്ങളിലും സമ്മാനിതരായ കുട്ടികൾ നമുക്ക് പകരുന്ന ഊർജ്ജം ചെറുതല്ല.

കാർബൺ ആഗിരണ മോഡൽ, പാസ്കൽ സ് നിയമം, എന്നിവ മോഡലായും പരീക്ഷണമായും വിശദീകരിച്ച കുട്ടികൾ നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിന്റെ അഭിമാനമാണ്. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ പ്രോജക്ട് ,

ചിറ്റൂർ - തത്തമംഗലം നഗരസഭയുടെ പ്രത്യേക പ്രവർത്തനമായിത്തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു. സിഗരറ്റ് കുറ്റികൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹാരവും എന്ന വിഷയത്തിലെ പ്രോജക്ട് സബ്ബ് ജില്ലാ ശാസ്ത്ര മേളയിൽ A grade നേടി...

നമ്മുടെ ശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബിന്റെ ശാസ്ത്ര ചർച്ചകളും ഡിബേറ്റുകളും കൊണ്ട് സമ്പന്നമാണ് സയൻസ് ക്ലബ്ബ്...Inspire Award ന്റെ ജില്ലാ തല മത്സരത്തിലും പ്രദർശനത്തിലും നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്തു.. Dec 29 ന് തൃശ്ശൂർ St. Joseph CG HS ൽ പങ്കെടുത്തവർ മാധവ്, നിരഞ്ജൻ, ഗോപീകൃഷ്ണൻ എന്നിവരാണ്...കൂടാതെ ശാസ്ത്ര നാടകത്തിലും നമ്മുടെ കുട്ടികൾ മികവ് തെളിയിച്ചു.

SCIENCE CLUB

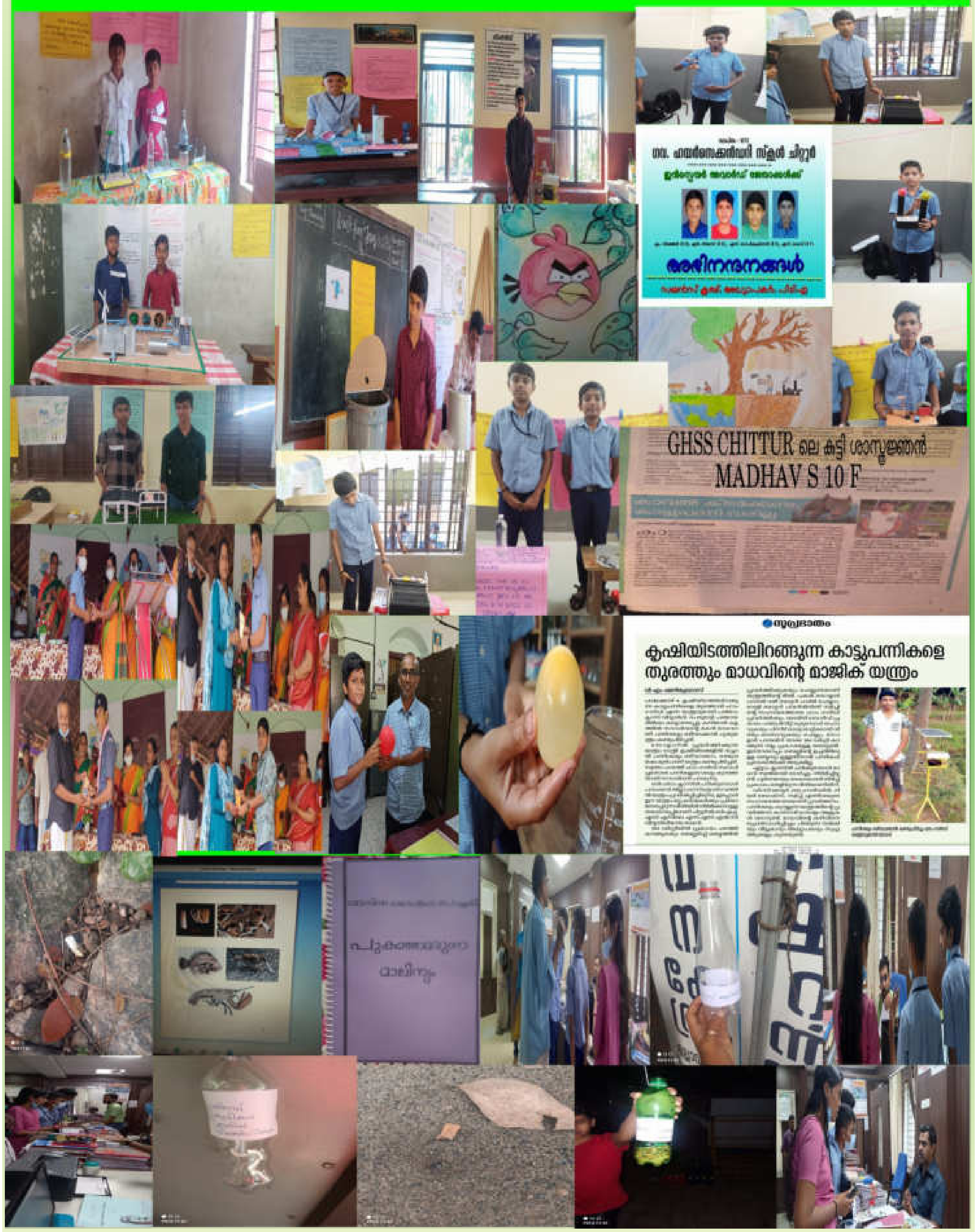

ചിറ്റൂർ സബ്ജില്ലാ ശാസ്ത്രോത്സവം 2022 @ GHSS CHITTUR

ഗണിത ക്ലബ്ബ്

സ്കൂൾ ഗണിത ക്ലബ്ബിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓഗസ്റ്റ് 15 ന് പതാകയിലെ ഗണിതം എന്ന വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പോസ്റ്റർ നിർമ്മാണം ഗണിത പതിപ്പ് നിർമ്മാണം എന്നീ മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു.കുട്ടികൾ ആവേശത്തോടെ പങ്കെടുത്തു ഒന്നും ,രണ്ടും മൂന്നും, സ്ഥാനത്തെത്തിയവർക്ക് സമ്മാനം നൽകി അനുമോദിച്ചു.പൈ ഡേ യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു വിജയികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി.

BRITTO THE PET

Amithkrishnan T S 6B

Once there lived a boy named Christopher. One day he asked his father that he wants a male Siberian husky as a pet. On the next Sunday, his father went to a pet shop and brought a male Siberian husky which is 4 months old. Christopher is very happy to see his new pet. He named him Britto. He looked after his pet by feeding it, bathing, walking, and playing with it and now it is 12 months old. One night Britto broke its belt and went out of the house by jumping the small wall. When it was walking, suddenly a group of thieves saw it, they said to each other. Wow a Siberian husky, is famous because its owner is famous. Let us kidnap it. They kidnapped it and they went off. One guy said he wanted to get down from the car to buy a bottle of water. they stopped the car and he went to the shop. Accidentally the door was not closed. Britto escaped from the car. They tried to catch it. But it ran away and finally, it reached the airport. One morning Christopher woke up and he was shocked that Britto is missing and its collar is broken. They started to search for it. This time Britto climbed onto a plane which is transporting dog food and the plane unloaded it to Siberia. Britto is in Siberia. But it can live in Siberia because Siberia is its birthplace. In snowy places, people use husky dogs to pull sled. This time Christopher, his family, and neighbours were searching for it. They called the police and police dogs started to search by sniffing its smell. And they too reached the airport. Police said he may go somewhere by plane. They went to the ticket reservation and asked, have any plane transported dog food. ticket man said a plane has transported meat up to Siberia. Christopher and his family went to Siberia and started to search for it. This time he is in another house and they had a border collie dog. Both dogs became friends. When that dog and Britto are walking, Britto saw Christopher. Christopher also saw it they ran to it and they said. It's our dog. That man said. I'm sorry I didn't know that it was your dog. The owners became friends and then returned to their home and brought a new belt to Britto and a chain too and Christopher kissed him. They lived together happily.

സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബ്

സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബിൻറെ പ്രവർത്തനം സ്കൂളിൽ സജീവമാണ് സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്ര അധ്യാപകരുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനമാണ് സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബിൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മികച്ച രീതിയിലേക്ക് പോകാൻ സഹായിക്കുന്നത് .കോവിഡ് കാലഘട്ടം ആയതിനാൽ ഈ വർഷം ഞങ്ങൾ വാട്ട്സ്ആപ് ഗ്രൂപ്പ് രൂപീകരിച്ച അതിലൂടെ ക്ലബ്ബിൻറെ ഉദ്ഘാടനവും പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു. പ്രധാനമായും എടുത്ത് നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണ പോസ്റ്റർ നിർമ്മാണ മത്സരം, സ്വാതന്ത്ര്യസമര ക്വിസ് മത്സരം, യുദ്ധവിരുദ്ധ മുദ്രാഗീതം മത്സരം ,ജനസംഖ്യ ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഉപന്യാസ രചനാ മത്സരം ,ജി .എസ് ടി ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ബോധവൽക്കരണ വീഡിയോ ക്ലാസ്, ആകാശ നിരീക്ഷണ ക്ലാസുകൾ, നേതാജി സുഭാഷ് ചന്ദ്ര ബോസ് ദിനാഘോഷം, ചാന്ദ്ര ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ നിർമ്മാണം, ക്വിറ്റിന്ത്യ ദിനാഘോഷം റിപ്പബ്ലിക് ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനികളുടെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പ്രത്യേക പതിപ്പ് നിർമ്മാണം ഇങ്ങനെ കുട്ടികളെ സർവ്വദാ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയും സാമൂഹ്യസേവന മനോഭാവവും വളർത്തിയെടുക്കാൻ സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര ക്ലബ് അഹോരാത്രം പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ജെ ആർ സി

അടൽ ടിങ്കറിങ്ങ് ലാബ് (ATL)

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ശാസ്ത്ര, സാങ്കേതിക അഭിരുചി പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കാനുള്ള കേന്ദ്രസർക്കാർ നീതി ആയോഗിന്റെ പദ്ധതിയാണ് അടൽ ടിങ്കറിങ് ലാബ് (ATL). 20 ലക്ഷം രൂപയാണ് പദ്ധതി ചെലവ്. ലാബ്, പരിശീലന ക്ലാസുകൾ, എക്സ്പോ തുടങ്ങിയവ ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ആറാം ക്ലാസ് മുതലുള്ള കുട്ടികളെ പ്രത്യേക അഭിരുചി പരീക്ഷ നടത്തി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. തുടർന്ന് ആഴ്ചയിൽ രണ്ട് ദിവസം പരിശീലനം നൽകും. പി.കെ. ബിജു എംപിയാണ് വിദ്യാലയത്തിലെ എടിഎൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. സമീപത്തെ സ്കൂളിലെ പ്രൈമറി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വർഷത്തിൽ എടിഎൽ അഭിരുചി ശില്പശാലകൾ നടത്താറുണ്ട്.

എസ് എസ് എൽ സി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠന യാത്ര മൈസൂരിലേയ്ക്ക് .....

മലമ്പുഴയിലേക്ക് ഒരു യാത്ര

ഫെമിരാജ ആറ് ബി

എന്റെ ആദ്യത്തെ പഠനയാത്രയാണ് ഇത്. G H S S chittur സ്കൂളിൽ നിന്നും U P ക്ലാസിലെ കുട്ടികൾക്കായി ഒരു പഠനയാത്ര 27-01-2023 വെള്ളിയാഴ്ച പുറപ്പെടുന്നു എന്ന് അധ്യാപകർ പറഞ്ഞപ്പോഴേ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷം തോന്നി ! അന്ന് വൈകുന്നേരം വീട്ടിൽ എത്തിയ ഞാൻ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും പഠനയാത്രക്ക് പോകാൻ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു. അന്ന് ഉറങ്ങാൻ കിടന്ന ഞാൻ മലമ്പുഴയിലെയും , Fantasy park ഇലയും കളിയും കുളിയും സ്വപ്നം കണ്ടു ആണ് കിടന്നതും. പഠനയാത്രക്ക് ഉള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ക്ലാസ് ടീച്ചർ സിനി ടീച്ചർ ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു തന്നു .

27-01-2023 വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 6 മണിക്ക് ഉണർന്ന് ഞാൻ കുളിച്ച്, break fast കഴിച്ച് അമ്മയോടൊപ്പം 7 മണിക്ക് സ്കൂളിൽ എത്തി . എന്റെ അമ്മയും പഠനയാത്രക്ക് വരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ സന്തോഷം ഇരട്ടി ആയി. സ്കൂളിൽ നിന്നും രണ്ടു bus-ൽ ആയി 123 കുട്ടികളും, 9 ടീച്ചർമാരും, 4 രക്ഷിതാക്കളും കൂടെ 8 മണി ആയപ്പോൾ സ്കൂളിൽ നിന്നും പഠനയാത്രക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ബസിനുള്ളിൽ പാട്ടിന് അനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും dance കളിച്ചു . 10 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ മലമ്പുഴ ഡാമിൽ എത്തി.

ആദ്യം ഞങ്ങൾ snake park-ൽ വിവിധ തരം പാമ്പുകളെ കണ്ടു. അവിടെ മലംപാമ്പ് , പച്ചോല പാമ്പ് , അണലി , മൂർഖൻ , രാജവെമ്പാല , ചേരപാമ്പ് എന്നിവ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അണലി പാമ്പിന് ആഹാരമായി 4 കോഴി കുഞ്ഞുങ്ങളെ നൽകുന്ന സമയം ആണ് ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയത്. അണലി കോഴി കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിന്നുന്ന കാഴ്ച എനിക്കു സങ്കടം ആയി. പക്ഷേ അണലിയെ കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷം ആയി. അടുത്തത് ആയി ഞങ്ങൾ മലമ്പുഴ ഡാമിന്റെ garden-നും ചുറ്റി കണ്ടു. ഡാമിന്റെ ചരിത്രം ഹരി sir വിവരിച്ചു തന്നു. പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ 5000 ഹെക്ടർ പാടത്തെ കൃഷിക്ക് ഈ ഡാമിലെ ജലം പ്രയോജനപ്പെടുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് അതിശയം തോന്നി!

അവിടെ നിന്നും ഞങ്ങൾ നേരെ മലമ്പുഴ ഡാമിൽ ഉള്ള children's park-ൽ പോയി കളിച്ചു. സ്കൂളിലെ മൊത്തം കുട്ടികളും എല്ലാം മറന്ന് കളിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷം ആയി. പിന്നിട് rock garden-നിലെ കാഴ്ച എനിക്ക് ചിന്തയും ഓർമയും ഉയർത്തുന്നത് ആയിരുന്നു. കല്ലിൽ തീർത്ത ശിൽപങ്ങൾ എന്നും ഒരുക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ ആണ്. തിരുവാതിര , കോൽക്കളി , വിവിധ കൃഷി ഉപകരണങ്ങൾ , മാൻ , മയിൽ , കോക്ക് ഇവ എല്ലാം കരിങ്കല്ലിൽ തീർത്തത് എന്നെ തോന്നുക ഇല്ല.

അടുത്ത് പോയസ്ഥലത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റാത്തത് തന്നെയാണ് , Fantasy park . ടിക്കറ്റ് എടുത്ത് അധ്യാപകർ ഞങ്ങളോട് ഒപ്പം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. Dressing room-ൽ നിന്നും വസ്ത്രം മാറ്റിട്ട് ഞങ്ങൾ planetarium-ത്തിൽ ആണ് ആദ്യം എത്തിയത്. അവിടത്തെ ആകാശകാഴ്ചകൾ ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റുന്നത് ആയിരുന്നു. Planetarium-ത്തിലെ flour നല്ല തണുപ്പായിരുന്നു.

പിന്നീട് electric car-ൽ കേറിയുള്ള സവാരി ആയിരുന്നു. Car-റുകൾ പരസ്പരം കൂട്ടിമുട്ടിയാൽ ആദ്യമൊക്ക് പേടി തോന്നി എങ്കിലും പിന്നീട് അത് വളരെ രസകരമായി തോന്നി. ഞാനും Arsha-യും , Deeksha-യും കയറിയ ഓറഞ്ച് നിറത്തിൽ ഉള്ള car ഓടിക്കാൻ ഉള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ആണ് കിട്ടിയത്. അതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ ghost house-ൽ പോയി. അവിടത്തെ കാഴ്ചകൾ പേഡിപ്പിക്കുന്നത് ആയിരുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങൾ കൂട്ടത്തോടെ അതിനെ അതിജീവിച്ചു. അടുത്തതായി 3D show കാണാൻ ഞങ്ങൾ പോയി. ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ഓരോ കണ്ണടകൾ അവിടെ നിന്നും തന്നു. ഒരേ സമയം 12 പേർക്കു മാത്രമേ ആ show-ൽ പങ്കെടുക്കാൻ പറ്റൂ. സീറ്റിൽ നിന്നും എണീറ്റു നടക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് നിർദ്ദേശം അവർ തന്നു. തുടർന്ന് ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്തിട്ട് ഒരു game കാണിച്ചുതന്നു. ആ game-ൽ

മൃഗങ്ങളുടെയും പാമ്പുകളും ഒക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ game-ൽ ഞങ്ങൾ കൂടെ ചേർന്നു. അതു എനിക്ക് സന്തോഷം തരുന്ന കാഴ്ച ആയിരുന്നു. ആ game ഞങ്ങളെ അവസാനം ആയി ഒരു രാക്ഷസന്റെ ഗുഹയിലേക്കു ആണ് കൊണ്ടുപോയത് . അവിടെ എത്തിയ ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വെള്ളം ചീറ്റിട്ട് game അവസാനിപ്പിച്ചു. Light on ആയി കണ്ണട തിരികെ നൽകിയ ഞങ്ങൾ mirror way-ൽ കൂടി നടന്നു. Science- ന്റെ multiple reflection എന്ന പ്രതിഭാസത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞു.ഭാഗ്യത്തിന് mirror-നെ സ്പർശിച്ച-സ്പർശിച്ച നടന്ന് എനിക്ക് പുറത്തേക്ക് ഉള്ള വഴി തുറന്നു കിട്ടിയത് ഭാഗ്യം ആയി. ആ അനുഭവങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റില്ല.

പിന്നീട് ഞങ്ങൾ giant wheel-ൽ കയറി. എന്റെ അമ്മയോടൊപ്പം ആണ് ഞാൻ gaint wheel-ൽ കയറിയത്. Wheel കറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യം എനിക്ക് പേടി തോന്നി. പിന്നീട് ആശ്വാസം ആയി. നേരം പോയത് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല. ഉച്ചക്ക് 1 : 15 pm-ന് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണശാലയിൽ എത്തി. Vegetable ബിരിയാണിയും കഴിച്ച് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയ ഞാൻ രസകരമായ ഒരു ride കണ്ടു. വായു നിറച്ച് balloon കൊട്ടാരത്തിൽ ഞാൻ ചാടി-ചാടി രസിച്ചു. അതിനശേഷം എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായ ജല ride-ലെക്ക് ഞാൻ പോയി. Swimming cap ധരിച്ച് എത്തിയ എനിക്ക് 8-ന്റെ shape ഉള്ള ഒരു tube ആണ് ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയത്. Arsha-യെയും കൂട്ടി ഞാൻ ഉയരം ഉള്ള slide-ൽ പോയി. അവിടെ നിന്നും താഴേക്ക് വെള്ളത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾ ഒഴുകി-ഒഴുകി പോയി ഉല്ലാസിച്ചു.

ഉടൻ തന്നെ rain dance തുടങ്ങി. അവിടെ music-ന് അനുസരിച്ച് water പൊങ്ങി താഴുന്നത് എനിക്ക് കണ്ടു രസികൻ പറ്റി. തുടർന്ന് wave pool-ൽ ഞാൻ എത്തി. തിരമാലകളിലൂടെ പൂണ്ടിറങ്ങി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നീന്തി കളിച്ചു ഞാൻ കടലിലെ കളിയെക്കാൾ ആനന്ദം അനുഭവിച്ച് അറിഞ്ഞു. Fantasy park-ൽ ഉള്ള എല്ലാം എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പക്ഷെ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട് ഒരിക്കലും മറക്കാത്തത് giant wheel-ലും , tube-ലെ 8 എന്ന സംഖ്യ ഉള്ള water ride-ടും പിന്നെ മലമ്പുഴയിലത്തെ യക്ഷിയും ആണ്. അപ്പോഴേക്കും അധ്യാപകരിൽ നിന്നും ice cream കഴിക്കാൻ

ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു. Ice cream കഴിക്കാൻ restaurant-ൽ എത്തിച്ചേരാനും എന്നുള്ള നിർദേശപ്രകാരം ഞങ്ങൾ line up ആയി ice cream വാങ്ങി കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം വസ്ത്രം മാറ്റിട്ട് ഞാനും അമ്മയും ചെറിയൊരു purchase നടത്തിയതിന് ശേഷം അധ്യാപകരോടും കൂട്ടുകാരോടും ഒപ്പം bus-ൽ കയറിയ എനിക്ക് bus-ലെ പാട്ടിന് അനുസരിച്ച് നൃത്തം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. അങ്ങനെ ഈ പഠനയാത്ര മറക്കാൻ ആവാത്ത ഒത്തിരി കളികളും തമാശകളും എനിക്ക് ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് സന്തോഷം ആകുന്നു. Bus കൃത്യം 5 : 20 pm-ന് school-ൽ എത്തിചേർന്നു. അധ്യാപകരോടും കൂട്ടുകാരോടും റ്റാറ്റ പറഞ്ഞു ഞാൻ അമ്മയോട് ഒപ്പം വീട്ടിൽ പോയി.

യാത്ര ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവർ ആരും തന്നെയില്ലഅതുപോലെതന്നെ യാത്ര ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടമുള്ള ഒരാളാണ് ഞാൻ. ഒരുപാട് സ്ഥലങ്ങൾ പോവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും കുറച്ച് സ്ഥലങ്ങൾ എൻറെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം പോയി കണ്ടിട്ടുണ്ട്, ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇത് എൻറെ സ്കൂൾ ആദ്യ വിനോദ യാത്രയാണ്. അതിലുപരി കൂട്ടുകാരും അധ്യാപകരും മറ്റ് കുട്ടികളും ചേർന്നുള്ള ആദ്യ യാത്ര. വീട്ടുകാരുടെ കൂടെ പോകുമ്പോൾ വെള്ളത്തിലിറങ്ങരുത് ഓടരുത് ചാടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു നിർത്തും,അവർക്ക് ഭയമാണ്. ഈ യാത്ര അടിച്ചുപൊളിക്കാനുള്ള ദിവസമാണ്.

കാലത്തെ 7:30 ന് അച്ഛനാണ് എന്നെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുവിട്ടത്. 600 രൂപ ടീച്ചർക്ക് ടൂർ ഫീസ് കൊടുത്തു 100 രൂപ എൻറെ കയ്യിൽ തന്നു. മുഴുവൻ ചിലവാക്കരുത്, തണുത്തത് കഴിക്കരുത്, വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നൊക്കെ.

8 മണി കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ വരിവരിയായി ബസ് കയറി. രണ്ടു ബസ്സുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു prince, crazy ഞാൻ കയറിയത് prince ബസ്സിലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ യാത്ര പോകുന്നത് പാലക്കാടിന്റെ അഭിമാനമായ പ്രശസ്തമായ മലമ്പുഴയിലേക്കാണ്. ആ യാത്രയുടെ വിവരണം ആണ് ഞാൻ എഴുതുന്നത്. ബസ്സിൽ കയറി ഡാൻസും പാട്ടുമായി അടിച്ചുപൊളിച്ച് ഞങ്ങൾ മലമ്പുഴയിലെത്തി. ഞങ്ങൾ ആദ്യം പോയത് സ്നേക്ക്പാർക്കിലാണ്. ചെറുതും വലുതുമായ കുറെ പാമ്പുകളെ കൂട്ടിൽ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. വിഷമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ കുറെ പാമ്പുകൾ,കണ്ടാൽ തന്നെ ഭയമാണ്. മരത്തിലും ചില്ലകളിലും മാല കോർത്തിട്ടിരിക്കുന്നത് പോലെ കിടക്കുന്ന മലമ്പാമ്പുകളെ കണ്ടാൽ തന്നെ പേടിയാകും. ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്താൽ രാത്രി സ്വപ്നം കണ്ട് ഞെട്ടി എണീറ്റ് നിലവിളിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. ഭയത്തോടെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന സമയമാണ് സങ്കടം തോന്നുന്ന ഒരു കാഴ്ച കണ്ടത്. മലമ്പാമ്പിനെ തീറ്റയ്ക്കായി കൊടുക്കുന്നത് കുഞ്ഞിക്കോഴിയെയാണ്, പേടിച്ച് നിലവിളിക്കുന്ന അതിനെ കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സങ്കടം വന്നു. അവിടന്ന് ഇറങ്ങി ഞങ്ങൾ പിന്നീട് പോയത് പ്രകൃതി ഭംഗികൊണ്ടും പൂന്തോട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടും മലനിരകൾ കൊണ്ടും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മനോഹരമായ ഡാം കാണാനാണ്. ടിക്കറ്റ് എടുത്ത് അകത്തുകയറി

പൂന്തോട്ടങ്ങൾ കണ്ട് നടന്നു നീങ്ങി ഓടിച്ചാടി കളിച്ച ഞങ്ങൾ തൂക്കുപാലത്തിന് അടുത്തെത്തി. എന്നും എനിക്ക് അതിൽ കയറാൻ ഭയമാണ് എങ്കിലും കയറി അത് പൊട്ടി താഴെ വീഴുമോ എന്ന് തോന്നിപ്പോയി. തൂക്കുപാലം കടന്ന് ഞങ്ങൾ ചെന്നത് പ്രശസ്ത ശില്പി കാനായികുഞ്ഞിരാമൻറെ കൈകളിലെ മാന്ത്രിക ശില്പമായ മലമ്പുഴ യക്ഷിയെ കണ്ടു. അതിൻറെ മുന്നിൽ നിന്ന് എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഫോട്ടോയെടുത്തു. ഗാർഡനും മുകളിലൂടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകുന്ന റോപ് വേ. നടന്നു നടന്നു ഞങ്ങൾ ഡാമിൻറെ മുകളിലെത്തി ഡാമിന്. മുകളിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ഇരുത്തി മലമ്പുഴയെ കുറിച്ചും ഡാമിനെക്കുറിച്ചും ഹരി സാർ പറഞ്ഞുതന്നു ഫോട്ടോയും എടുത്തു .താഴെയിറങ്ങി പാർക്കിൽ പോയി കുറച്ചു നേരം കളിച്ചു. വിശന്നപ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന സ്നാക്സ് എടുത്ത് കഴിച്ചു വെള്ളവും കുടിച്ചു.

അവിടുന്ന് ഇറങ്ങി ഞങ്ങൾ പിന്നീട് പോയത് റോക്ക് ഗാർഡനിൽ ആണ്. ചെറിയ കല്ലുകളും പൊട്ടിയ ടൈലും കുപ്പിച്ചില്ലും കക്കത്തോടും ഫ്യൂസും അങ്ങനെ കുറെ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച പക്ഷികളും മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും ചെടിയും മരവും തുടങ്ങി ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ നിർമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓടുകൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച തോണിയും അതിൽ തുഴഞ്ഞു പോകുന്ന ആളുകളും നല്ല ഭംഗിയുണ്ട് കാണാൻ. അത് നിർമ്മിച്ച ആളുകളെ ആരാധനയാണ് തോന്നിയത്. ഇതുപോലെ ചെയ്തു നോക്കണം എന്ന് എനിക്കും തോന്നി. കല്ലിൻറെ വിസ്മയ ലോകം തന്നെയാണ് ഇത്. കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നിട്ട് പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പോയത് fantasy park ലാണ്. എനിക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടമായ സ്ഥലമാണിത്.ഇതുവരെ ഇതിനുള്ളിൽ കയറിയിട്ടില്ല. കുടുംബത്തോടൊപ്പം വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് താങ്ങാവുന്ന ചാർജ് അല്ല പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്കത് സാധ്യമായി. ഞങ്ങൾ അകത്തു കയറി. മാജിക് ലോകം എനിക്ക് അത്ഭുത കാഴ്ചയാണ്. കാറോടിക്കാനും കളിക്കാനും ഓടി നടക്കുകയായിരുന്നു. കുറേ റൈഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടെ. പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഹൊറർ ഹൗസിൽ കയറി. ആ റൂം നിറയെ അസ്ഥികൂടങ്ങളും രക്തം കുടിക്കാൻ വരുന്ന യക്ഷികളും തലയില്ലാത്ത ഹൊറർ ആൾക്കാരെയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭയപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചകൾ അതിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, ബിരിയാണിയും സാലഡും. നല്ല രുചിയുള്ള ഭക്ഷണമായിരുന്നു. പിന്നീട് സിമ്മിങ് പൂളിൽ ഇറങ്ങി മുകളിൽ നിന്ന് താഴോട്ട് വഴി വന്ന് പൂളിലേക്ക് വന്നു വീഴുന്നത് ഒരുപാട് ആസ്വദിച്ചു ഞങ്ങൾ. ഇതെല്ലാം എനിക്ക് അത്ഭുത കാഴ്ചകൾ ആയ കാര്യങ്ങളാണ്. 4:30 ആയപ്പോൾ ടീച്ചർ ഡ്രസ്സുകൾ മാറ്റാൻ പറഞ്ഞു എല്ലാവരും ഡ്രസ്സുകൾ എല്ലാം മാറി ഫോട്ടോകളും വീഡിയോകളും എടുത്ത് വിസ്മയ ലോകത്തിന്റെ പടികടന്ന് തിരിച്ചു ബസ്സിൽ കയറി. ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അധ്യാപകർ ഐസ്ക്രീമും പോപ്കോണും വാങ്ങിത്തന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോൾ ഡാൻസും പാട്ടുമായി കൊട്ടിക്കലാശം നടത്തി എൻറെ ജീവിതത്തിലെ സുന്ദരമായ നിമിഷമായിരുന്നു ഈ യാത്ര. അഞ്ചേ ആകുമ്പോൾ സ്കൂളിൽ എത്തി. മിനി ടീച്ചറുടെ ഫോണിൽ നിന്ന് അച്ഛനെ വിളിച്ച് വരാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞാൻ തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് വന്നു.

ആത്മസഖി

ആര്യനന്ദ് .ആർ ഒമ്പത് ബി

തോഴി നീ എന്നെ തഴുകാത്ത നാളില്ലെന്നാലും
എന്നെക്കാണാൻ നീ വരുന്നേരം ആ സന്തോഷത്തിൽ
ഞാൻ മുഴുകിടവേ,
എന്റെ വേദനകൾ
ആനന്ദമാകുന്നു പ്രിയേ
നീ എൻ അരികത്തു നിൽക്കുന്ന നേരത്ത്,
ആ സ്നേഹത്തിൽ ആഴ്ന്നു പോകുന്ന ഞാൻ നിന്നാത്മാവ് എൻകൈയ്യിലേൽപ്പിച്ച്
നീ എങ്ങോ പറന്നകന്ന നാൾ,
നിന്റെ ചിന്തയിൽ മുഴുകി ഇനി എന്നു വരുമെന്ന് ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു
നിന്നെ നിനയ്ക്കാത്ത നിമിഷമില്ലെൻ ജീവിതത്തിൽ,
നിന്നെ തിരയാത്ത ഇടമില്ലയീപാരിൽ,
എന്നാൽ ഒന്നെനിക്കറിയാം
സഖി
നിൻ മനസ്സിൽ എനിക്കുള്ള ഇടം
ഒരുനാൾ നീ എന്റെ ആത്മാവിനെ തേടി വരും
അന്നു ഞാൻ ഈ പാരിൽ ഉണ്ടോന്നാർക്കറിയാം?
ഉണ്ടെങ്കിൽ അന്നും ഞാൻ നിനക്കായി കാത്തിരിക്കും.

കലോത്സവം

GHSS ചിറ്റൂർ
കലോത്സവം
മോഹനം 2022
Date
14/10/22
Friday

സ്കൂൾ
കലോത്സവം

സ്കൂൾ
കലോത്സവം

കലോത്സവം

सुरीली हिंदी

OUR OUTGOING STUDENTS

"Have a great aim, Continuously acquire knowledge, Hard work, Persevere and succeed"

G.H.S.S. Chittur (2022 - 2023)
10 D

G.H.S.S. Chittur (2022 - 2023)
10 E

G.H.S.S. Chittur (2022 - 2023)
10 F

G.H.S.S. Chittur (2022 - 2023)
10 G

സുവർണ്ണ ജൂബിലി @1953 ചരിത്ര വീഥിയിലൂടെ....

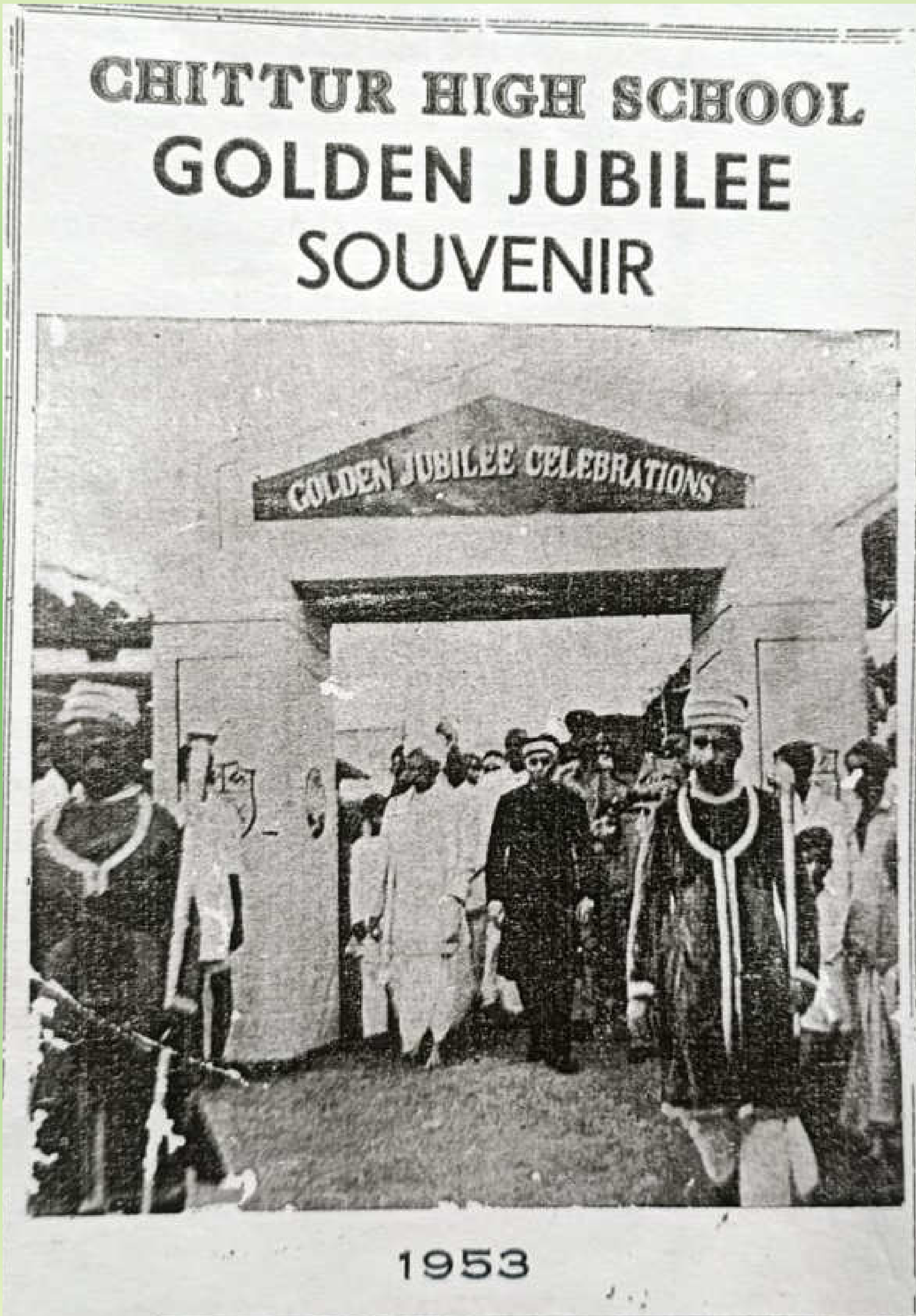

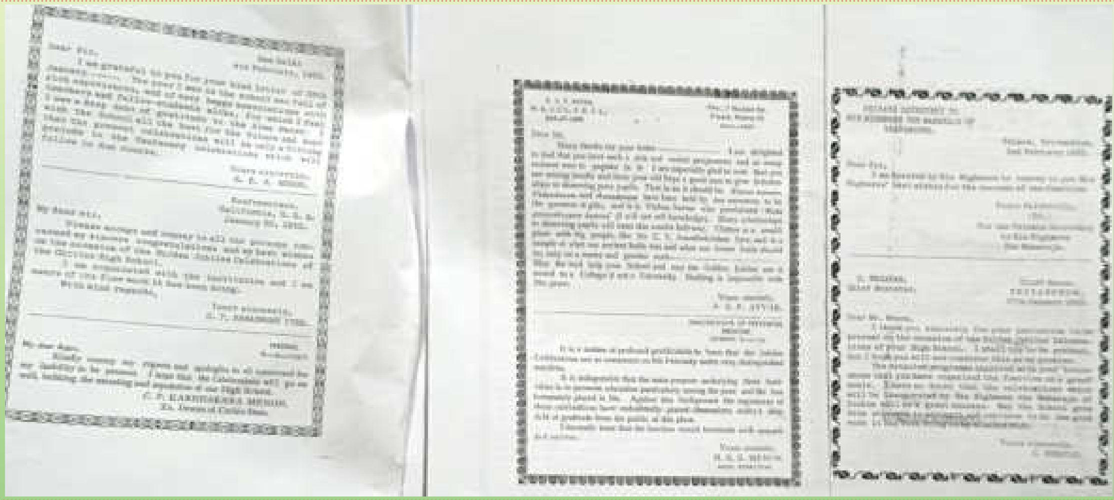

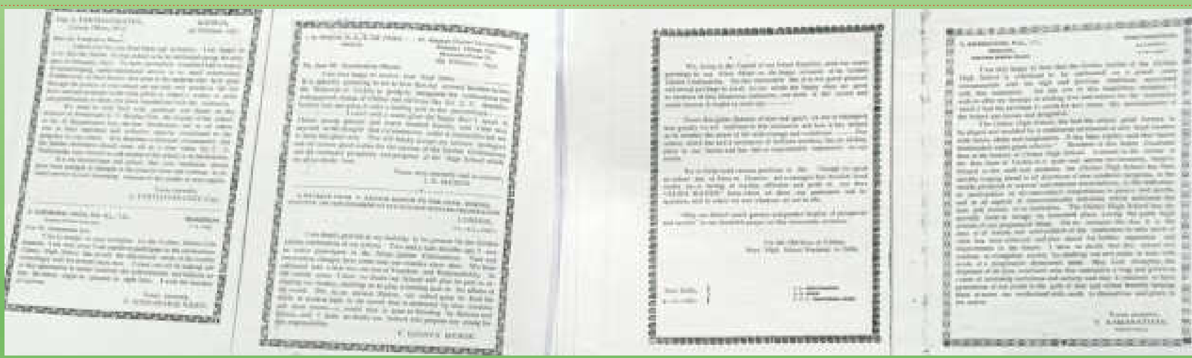

സരസ്വതീക്ഷേത്രം

ചിററൂർ താലൂക്ക് ഏതുപ്രകാരം ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ കേളീരംഗമായി ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം തന്നെ ഈ ഹൈസ്കൂൾ സരസ്വതീദേവിയുടെ കേളീരംഗമാണെന്നു പറയുവാൻ തനിക്കു യാതൊരു സങ്കോചവുമില്ലെന്നു മിസിസ് വേലായുധമേനോൻ ജൂബിലിയോഗത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗമദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ഹൈസ്കൂളിലെ ഒന്നാമത്തെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായ ശ്രീ. എ. രാമകൃഷ്ണയ്യർ തന്നെ ഈ ജൂബിലി മഹോത്സവത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുവാനിടയായതിൽ അവർ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ശ്രീ രാമകൃഷ്ണയ്യരുടെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷണപാടവത്തെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃതുല്യമായ വാത്സല്യത്തെയും അവർ വിസ്തരിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നുള്ള സ്കൂളിന്റെ ഭാഗധേയത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിട്ടുള്ള മററുള്ളവരുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമഫലമായിട്ടു തന്നെയെന്നു പറയാം ഈ സ്കൂൾ കൊച്ചിയിലെ വിദ്യാലയങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതെന്നും അവർ സമർത്ഥിക്കയും ഈ വിദ്യാലയത്തിനു സർവ്വവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുകയും ചെയ്തു.

സുവർണ്ണ ജൂബിലി @1953 ചരിത്ര വീഥിയിലൂടെ....

The Golden Jubilee Celebrations : A Report.

Prefatory:

Even half a century in the life of an institution does not make it old, for unlike human beings, institutions grow stronger and stabler with the progress of "Time's winged chariot"; but the completion of fifty years is an event to be celebrated,—an occasion to be remembered in the lives of both human beings and institutions. So, when the Sirkar High School was due to enter the golden glow of its fifties in February, 1952, it was decided at a public meeting to celebrate the fiftieth birthday of the institution,—its Golden Jubilee—in a manner commensurate with its significance.

Preparations:

As one who was privileged to serve as the joint secretary of the Golden Jubilee Celebrations Committee, I had to face, along with my confreres, the initial task of raising funds, and the next important responsibility of drawing out the four-day long programme of public meetings, commemmorative addresses, sports and tournaments, exhibitions, dramatic and variety entertainments, with just about eight weeks' time on hand. What success has been achieved is in no small measure due to the splendid and hearty co-operation extended to me by all: students and teachers, past and present, as well as the generous public of Chittur taluk. My grateful thanks are due to every one of them.

Collections:

We had to find the money first. Appeals for donations and contributions were printed and dispatched to every one who had something to do with the institution; some of us went about meeting people, buttonholing them in their homes, requesting them, begging them, and at times, demanding of them to loosen their purse-strings. If we met with disappointment in a few isolated cases, we were happy to have had ready and generous response from the vast majority of those whom we approached for financial aid. There were not a few unsolicited contributions, too. And when we bear in mind the shortness of the time at our disposal, and the hardness of the times, we have every reason to be satisfied, the more so because the sum of the rupees collected represents much more than money,— it represents abundant goodwill, and devotion to the cause of the dear old school.

Programme:

Side by side with the dreary work of digging up money was the interesting but difficult work of preparing for the actual 'show' which was scheduled to begin on the 8th of February, 1952, and terminate on the 11th. Here

again, the brunt of the work fell on the willing shoulders of a few enthusiastic friends whose devoted efforts paved the way for the success of the celebrations. If they are deservedly 'mentioned in despatches', it does not mean that others who kept behind the scenes were idle. Foremost among these silent workers, the teachers of the school, deserve mention. Their work began weeks before the Jubilee day. Every evening, after school hours, several of them could be seen in different parts of the school, helping the boys with the rehearsals of plays in Malayalam, Tamil and Hindi, or training them to sing welcome songs and to recite poems. It was indeed a heart-warming sight: Sri. T. K. Raman Menon coaching the boys heroically in the last few days to enact the Malayalam drama and producing splendid results; Sri. Krishnaier and Subbiah allotting the parts in the Tamil drama to the different actors and letting them do the rest; Sri. Govinda Menon, enthusiastic as ever, bicycling up the road in the hot sun to the primary school in order to coach the young boys and girls to recite and sing on the Jubilee day. If there was any matter to be typed, it had only to be sent up to Sri. A. V. Narayanaier, and it would come back in no time, beautifully typed. If the boys who had been making too much noise dropped their voices and behaved themselves, Sri. C. P. K. M. — "Raman Master" for the boys— would be the magician responsible for it. A look from him, was enough to bring order and silence among the noisy crowd of students. Discipline was his forte, and he enforced it with silent efficiency. But he was helpful in other ways also. He could be seen often going out of town either for making collections or in search of speakers or for bringing them to Chittur on the day of the public meeting. Finally, a word of grateful appreciation must be said of the conscientious pair— 'Aniyan Master' and Chathukutty Menon— who were entrusted with the dull but responsible task of writing out addresses on invitations and bulletins, and of preparing hundreds of certificates to be awarded to the winners in various competitions. In a room of the primary school, they could be seen methodically writing out addresses, checking and rechecking the entries and even affixing postage stamps.

Sports and Games:

Sports and Games were a major item in the programme of the Jubilee festivities, and they had to be finished before the Jubilee celebrations commenced. Tournaments in Football and Bad-minton had to be held for Old Boys, and for present students (Seniors & Juniors) in separate sections. In addition to the sports for students of the High School, sports for the boys and girls of the primary section had to be held. The Old Boys showed a lot of 'youthful' enthusiasm in entering a number of teams for the

tournaments. It was indeed a job to finish all the sports and tournaments within the limited time—and space. Owing to the paucity of adequate playfields, matches had to held at different places, (the Tagore maidan, the College courts, the school courts and grounds) both morning and evening. Everything worked, however, without any hitch, thanks to the stout-hearted efforts of the organisers— Sri. Ipathu, Raghava Menon and A. I. Menon (Aniyan), and their devoted band of volunteer assistants who helped them to measure out and mark the tracks, even in the hot mid-day sun.

The sports and tournaments attracted a large number of spectators. Some of the matches were keenly contested and enthusiastically witnessed. The obstacle-race for Old Boys evoked a good deal of interest (and laughter) in the audience. So too did the tug-of-war between the two teams led by Sri. A. Ramachandra Menon and Sri. K. C. Achutha Menon. For several seconds, the fortunes of the rival teams swayed and trembled on the knife-edge of success. Sri. A. R. M.'s team seemed heading for a win, but a last, desperate heave from the opposite side landed them on the wrong side of the line, and Sri. K. C. A. M. and party walked away as the winners.

The 'Hall System' was tried for the first time in the sports and tournaments for the present students. There were four 'Halls' each consisting of a junior and a senior section. Though the system was new to them, and introduced only a few days before the tournaments actually began, the boys liked it and entered into the spirit of it.

A sports meet was held for the boys and girls of the primary classes of the local and neighbouring schools at the Chittarkavu maidan, and prizes were given away, on the spot by Sri. A. Sekhara Menon (Old Boy).

A full list of prize-winners is appended elsewhere.

A few words of apology and explanation are necessary for the inconvenience that some of the spectators had to experience while witnessing the track and pit events. Owing to the lack of space the events had to be held wherever convenient, and consequently not all spectators could have a clear view of the items from their seats. Those who wanted to see the pit events, for instance, had to walk up to one end of the field, possibly obstructing the view of those who did not like to stand in the sun along with them. We regret the inconvenience caused thereby, but wish to point out that it was not due to any negligence on the part of the organisers or indiscipline on the part of spectators, but simply due to lack of space.

The Shamiana:

A spacious and richly decorated shamiana was erected to accommodate the thousands of guests who had been invited. Sri. Kesavan Nair, the

contractor, spared no pains to make it worthy of the occasion. The grand all-white shamiana occupied almost half the foot-ball field; a majestic stage commanding a clear view from all sides of the hall completed the shamiana arrangements. At the school-gate, a beautiful welcome-arch, well-designed and prepared by Old Boy Kesava Menon, (artist and photographer) was put up, with the new school-crest emblazoned on the pillars of the arch. This imposing gateway led to the shamiana along a pathway tastefully decorated with flags, buntings, evergreen and plantains. Electric lights placed at strategic corners added to the glamour of the scene.

Important Arrivals:

No one would be more delighted to participate in the Golden Jubilee celebrations of an institution than the person who founded it and nursed it through the first few years of its infancy. Sri. A. Ramakrishna Iyer, the first founder-headmaster of the school arrived here on the morning of the 5th, and was cordially received by the several Old Boys and students including the present headmaster, Sri. C. A. V. Iyer. This venerable old man was naturally happy to revive old memories. He made kind enquiries of the many whom he remembered and took a lively interest in the arrangements that were fast being made for the celebrations.

Another important arrival was that of Sri. K. A. Doraiswami Iyer, the first science teacher of the school, whose scholarship, character and charm have left their impress upon generations of students. Within a few hours of his arrival, he endeared himself to all with his keen interest in the laboratory, in the exhibition and in his old students and associates including good old 'Velu master', the attender. Unfortunately, for reasons of health, he could not stay with us for long and he left us in the evening of the 8th itself.

The most memorable and noteworthy arrival was that of H. H. Rama Varma Parikshit Thampuran, Maharaja of Cochin, in the afternoon of the 7th of February. His Highness was received with Poornakumbham at a few places *en route*. On his arrival, H. H. was thunderingly cheered and profusely garlanded. It was indeed gracious of H. H. to have come down to this part of the State, at great personal inconvenience. The public of Chittur were deeply impressed by his unassuming simplicity and scholarly dignity. At the reception in front of the palace, H. H. had some kind word for everyone assembled there.

During his stay in Chittur, H. H. visited the Govt. College, the Thunchath Gurumadhom and the Veda Sasthra Patasala, and enjoyed a pleasant drive to Nallepilli and Tattamangalam which places also he was seeing for the first time.

The Celebrations:

The celebrations began at 3 p. m.

on the 8th of February, with the unfurling of the Flag by Rao Bahadur C. T. Narayana Menon, amidst the firing of a volley of pop-guns. Students and teachers, all neatly clad in their festive best, and sporting the newly-designed school crest on their chests, took the salute. Then the usual morning routine of the school,— prayer, flag song, announcements and the national anthem—was gone through. The guests who had assembled in large numbers were then led to different parts of the school where various school activities were being carried on.

The Agricultural section was naturally the first to catch the eye of the visitors. There could be seen Sri. C. R. Krishnan, the teacher in charge, busy as ever, explaining the working of a pump or the varieties of agricultural implements and their uses, and the work being done by the different classes on the separate plots assigned to them.

From the mysteries of plant life, the visitors were taken to the puzzle of human affairs as it appeared in neatly 'edited' bulletins on the Newsboard. Important items of news were summarised, translated into Malayalam and written on the newsboard whereby the students (and a good many visitors) knew what was taking place around them in this world.

Then, to the School Parliament. Budding parliamentarians could be seen in action, discussing their programmes with gravity and a true understanding of parliamentary practice. A teacher presided over their deliberations as the observer.

The visitors were on the move again to witness the trim young boy scouts engaged in a display of various useful activities such as First Aid, signalling, knot-craft and games.

As the visitors approached the next room, they were greeted by the deafening cacophony of typewriters at which young aspirants were furiously pounding in their youthful enthusiasm to show off and to out-type one another.

"Let's move on", whispered one of the visitors whose nerves weren't particularly strong. "This sound will be pleasant to hear—from a distance" he added by way of explanation.

The visitors moved into the adjoining room where silent books (many old tomes and a few new ones) kept their vigil on the shelves. Many visitors felt that though there were some rare big books like the Encyclopaedia and the Historian's History of the World, there were not enough modern books. Meanwhile, the typewriters continued to be eloquent from the neighbouring room.

From the midst of the silent, wise books the guests passed on to the bustle of the laboratory block to see the Science & Handicrafts exhibition. This exhibition was planned on a very humble scale, but thanks to the contagious enthusiasm of Sri. Ramachandran, which he transmitted to a large number of students, it grew into

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

THE GOLDEN JUBILEE CELEBRATIONS

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

The School Court.

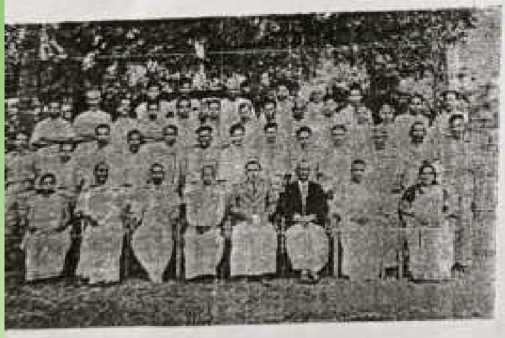

The Staff of the High School.

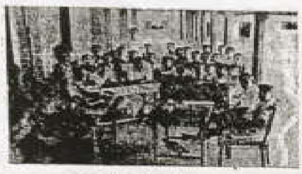

The School Parliament.

School garden—Students at work.

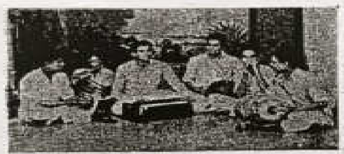

School Orchestra.

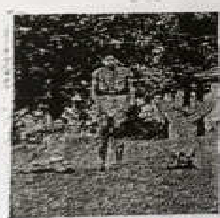

Physical Culture Demonstration.

Physical Activities—Mass drill.

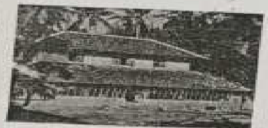

The first block of buildings in which the school was founded 50 years ago.

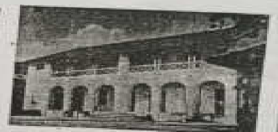

The last block of buildings in the present premises.

The School Assembly at the school quadrangle.

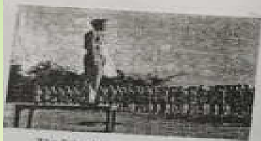

The School National Cadet Corps.

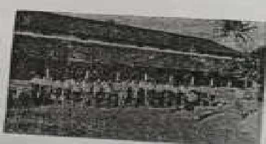

The School Scout Troop.

guests began to leave for their homes on foot, by jutka, bullock-cart, motor-car and cycle. But a few remained behind still: the volunteers! From start to finish, they served in whatever capacity they were called upon to serve— running errands, carrying furniture, distributing invitations and bulletins, seating guests, keeping order among sections of the audience composed of 'tiny tots'; they had to be here, there and everywhere. It is only in the fitness of things that they come in for their mead of praise last of all.

A Short History of the High School, Chittur. *

(From 1899 to 1952)

Introduction :

The celebration of the Golden Jubilee of the High School is indeed an occasion for great rejoicing for all connected with the institution—the students and teachers, past and present, the parents and guardians and the well-wishers of the school. On an occasion like this it is but in the fitness of things that we should think of the main events in its history for the last 5 decades and more. It has been, on the whole, a period of all-round progress for the school which has been spreading enlightenment and culture not only in the small town of Chittur but also in the neighbouring villages.

Genesis of the School :

The need for providing for higher secondary education for the young men of Chittur was keenly felt for a long time. But for want of sufficient funds and proper leadership the idea did not materialise for some years. Finally, Brahmasree C. V. Krishna Iyer the father-in-law of our first Headmaster, Sri. A. Ramakrishna Iyer, came forward to help the cause and himself started the school. It is well for us to remember here that the same gentleman had started a few years ago the Veda Sastra Patasala in Thekkegramam which has been the centre of Vedic culture for the last six decades. The people of Chittur owe a very deep debt of gratitude indeed to the generous and philanthropic efforts of this eminent gentleman who was himself the embodiment of real culture.

The school was first started somewhere about the middle of January 1899 in a small farm-house belonging to the

* Speech delivered at the Public Meeting on the Jubilee Day by Sri. C A. Vaidyanatha Iyer, Headmaster.

late C. P. Sivaramakrishna Iyer, the son of the late Mr. Pitchu Iyer, familiarly known as Thottu Pitchu Iyer because the present irrigation system in Chittur owes its existence to his genius and constructive imagination. There were about 22 pupils then on the rolls and three classes. The staff consisted of three teachers Sri. C. S. Venkiteswara Iyer, Sri P. S. Subramania Iyer and Sri N. Ganapathy Sastry. Sri G. Padmanabha Sastry was the Malayalam Pandit and Chembu, the father of our Laboratory Attender, Velu, was the peon.

Three Epochs:

A survey of the history of the school for the last 50 years will show that it falls naturally into three main epochs, each of them being a period under a great headmaster, who was at the helm of affairs for over a decade. These three headmasters were Sri. A. Ramakrishna Iyer, Sri. T.P. Ananthanarayana Iyer and Sri. C. P. Subrahmania Iyer. For purpose of convenience, therefore, this period may be divided into (1) The Ramakrishna Iyer Epoch (1900 to 1912). (2) The T. P. Epoch (1918—1929) (3) The C. P. Epoch (1929 to 1944).

The Ramakrishna Iyer Epoch:

This epoch may well be called the Golden Age in the history of the school for it was during this period that the school attained the zenith of its glory in all spheres of activity. The school was shifted to the new building on the site where it stands to-day. The first block consisted of four rooms, two upstairs called the 'up-north' and 'up-south' and two downstairs, called 'down north' and down south'. The headmaster had his own room which was more or less like a captain's cabin commanding a good view of the whole building. The present Agriculture room below the staircase housed the small laboratory! Accommodation was further increased by adding on the northern block which now houses the teachers' room and the Reading Room and where the laboratory was housed for a very long period. The fame of the school spread far and wide and it began to attract students from places outside Chittur and so the need for a Hostel began to be felt. To meet this demand a building was put up in 1905 to serve as a kitchen, dining room and store room for the hostel. Provision was made here only for the noon-feeding of children coming from distant places.

The Head master, a man of brilliant University record, sparkling with wit and humour, and a forceful personality, carried on the administration of the school on the lines of the famous Dr. Arnold of Rugby. His command of English was superb and his classes especially in geography were very interesting. He mixed freely with the students and played with them whenever he got time. Thus both by precept and by example he became the hero of the boys whom he led on

to heights of achievement both in scholarship and in physical exercises and games.

Mr. Ramakrishna Iyer was fortunate in having a devoted band of assistant teachers who helped him in all possible ways to improve the tone and efficiency of the school. Among those, special mention may be made of Sri. M. G. Subrahmania Iyer, the Science Teacher who afterwards occupied a high position in the Meteorological Department of the Government of India, Sri. K. Gopala Menon, the able Mathematician, Sri. Ramanasaraswathy, the brilliant Science man, who afterwards became His Holiness Sankaracharia of Puri, in which capacity he afterwards paid a visit to the school, Sri. A. Natesa Iyer who was equally proficient in Science as well as in Mathematics, Sri. N. S. Ramanatha Iyer who loved Mathematics for its own sake and who was an ideal teacher for the dull and backward students, and, last but not least, Sri. K. A. Doraiswamy Iyer (he blessed us with his presence on the first day) who won the esteem and respect of all his students by his strict adherence to duty. What a noble band of educationists! No wonder the school reached towering heights of achievement during those glorious days!

The School was taken over by Government on the first of Kanni 1086 (15th Sep., 1910) and after serving for a further period of a year Sri. A. Ramakrishna Iyer retired in 1911.

One notable event of this period is the visit of His Highness the Maharaja of Cochin who, it is said, was so much interested in the working of the school and so much impressed by its all-round efficiency that he stayed for a few hours and wrote in the Visitors' Book "This is the happiest day of my life. Sri C. V. Krishna Iyer is a public spirited gentleman and he deserves all praise for his philanthropic efforts— I have been deeply impressed by all that I saw. The school fulfils a long- felt want in Chittur."

Mr. F. S. Davis, the then Director of Public Instruction has made the following observation in the Visitors' Book: "Such schools are a pride to the State. ....There is nothing stereotyped about the institution or about the Headmaster." In fact, he was so well impressed that he afterwards sent Mr. S. Ananthakrishna Iyer, the head master of the Training School at Trichur, to observe and learn from the way in which teaching and other activities were carried on in this high school. All this speaks volumes for the great name that the school had won under the very able and inspiring guidance of its first headmaster, Sri A. Ramakrishna Iyer.

The 'T. P.' Epoch:

During this period the accommodation in the school was increased by the addition of the attached building containing four rooms. Sri. T. P. Ananthanarayana Iyer was a strict

disciplinarian and though he was very kind and sympathetic by nature he had a very severe exterior and both teachers and students feared him very much. It was a period of iron discipline and the high prestige built up during the previous epoch was fully maintained. The strength rose steadily to nearly 800. There was 7 divisions in the Upper Secondary section and 6 in the Lower Secondary section.

It was during this period that the Silver Jubilee of the school was celebrated in a grand manner and the public meeting was presided over by Sir C. Sankaran Nayar. The meeting was held in a spacious pandal erected in the quadrangle and, as a result of the collections made, an endowment of Rs. 250/ was created for the award of a Prize.

The C. P. Epoch :

This was a period of all-round progress during which the school earned a well-merited reputation throughout the State for the good results it produced at the public examinations every year. The School enjoyed the privilege of the almost parental care of Sri. I. N. Menon, the then Director, to whom the people of Chittur must be ever grateful for all that he has done for this institution. The strength of the school exceeded 1,000 and the hostel became more popular so that there were 70 boarders at one time who came from Pollachi, Anamalai and other villages of the Madras area.

To meet the growing demand for accommodation the western block consisting of six rooms was built and also two rooms in front of the hostel as the Manager's office and tiffin-room. The tone and discipline continued to be as good as ever and Sri C. P. Subrahmania Iyer with his loving and gentle manner endeared himself to one and all, students, teachers and guardians alike.

It is note-worthy that it was during this period that three All-Cochin Assemblies were held in the school under the management of the head master and the school staff: The All-Cochin Industrial and Agricultural Exhibition in 1105. The All-Cochin Scout Rally in 1111 and the C. T. A. General Assembly in 1114.

On the educational side, two new optionals were introduced viz., Short-hand and Typewriting and also Agriculture. The school garden consisted of a small paddy plot, an ornamental garden and a fairly big kitchen garden which supplied the vegetables needed for the hostel.

Other Headmasters :

During the remaining 13 years there were 8 Headmasters, each of whom acted only for a short period. Sri Palliyil Krishna Menon (1911—1912 and 1916—1918), who was a strict disciplinarian and a severe and stern type of headmaster, was very fond of teaching grammar. It was during his time that the southern block of 6 rooms was built. Sri C. V. Anantha-Rama Iyer, (1912-1914) was the first

headmaster of the High School who was a native of the place. Unfortunately he died in a harness after a short period as headmaster, but he was able to impress the students by his great love and sympathy for them and the readiness with which he always gave them good advice and proper guidance. It was his life-long ambition to become the headmaster of the high school in his own town and he was able to realise that ambition if only for a very short period. As His Highness who inaugurated this Jubilee remarked to me during an interview it is indeed a most unique feature in the history of the school that, during a period of 50 years, father and son should have become the headmasters of the same high school in their own native town. Sri. C. Rama Menon (1914—1916) was a very simple man who guided the destinies of the school with sympathy and tact. Sri. K. Damodaran Nair (1944—1945) was an assistant in the same school for a long period. He was an able teacher of English and History and a good disciplinarian. Sri A. V. Harihara Iyer, (1945 to 1947) carried on the work of the school smoothly and efficiently with consummate tact and good-will to all. Sri. S. L. Sahasranama Iyer (1947—1950) worked with untiring energy both in the office and in the class-room for the good of the school. Sri. P. H. Lekshmana Iyer (1950—1951) was also an assistant in this school for a long time. During his time the strength of the hostel became so low that Government thought it necessary to close it down.

Recent Events :

I took charge from Sri. P. H. Lekshmana Iyer in May 1951 and I think this narrative will not be complete without a record of the events of this period also. The main feature of this period has been the attempt made to improve the tone and discipline of the school by introducing as large a measure of self government among pupils as possible. With this end in view each class was divided into 7 or 8 groups, each group having a leader of its own. Similarly, there was a leader for each class who was in charge of the discipline of the boys in the absence of the teacher. Moreover, each class elected its own representative and all the representatives along with the captains and the secretaries of the various associations constituted the school parliament which enacted the rules and laws governing discipline. There were also a school leader and a small executive committee to manage the affairs of the school. All cases of indiscipline and misbehaviour are tried by student-judges and the necessary punishments awarded by them. It is gratifying to note that this system has been working well and the students are beginning to feel its tempts.

There were activities in other directions also. Two units of the National Cadet Crops have been started in addition to a scout troop and a Science

Association. The students have their own Magazine and they publish daily news bulletins. Every day before the school work begins a general assembly is held of all the teachers and students at which in addition to a short prayer song and the National Song and the daily news is announced by a student or a teacher and the headmaster gives a short talk on some topic dealing with the discipline and management of the school. In addition to all this, an Arts and Dramatic Club and a Body-Building Club have also been started to encourage boys who have a taste for these activities.

Visitors :

Very distinguished men have visited the school from time to time and their visits have been a source of inspiration and encouragement to the teachers and pupils. In addition to His Highness to Maharaja (father of Sri. I. N. Menon) and Mr. F. S. Davis to whom reference has been made above, other visitors were Sir C. Sankaran Nayar, Sri. T. S. Narayana Iyer, Sri. R. K. Shanmughom Chetty, Mr. A. R. Banerjee, Mr. C. G. Herbert and Mr. A. F. W. Dixon who were Diwans of the State. It is noteworthy in this connection that some of these visitors had to say very complimentary things about the school. Sri. Diwan Narayana Iyer remarked : "the teachers impressed me as sufficiently earnest and enthusiastic about their work and discipline is well maintained. The headmaster, Mr. Ananthanarayana Iyer has through knowledge of details of the work and was ready with the answer to the queries but by me. This High School is one of the well-conducted school in the State".

Sri. P. C. Menon, M. A. I. C. S., when he visited the school on 11-8-'32 remarked : " ......this high school is conducted on efficient and well-ordered lines under the able and sympathetic guidance of the present headmaster. The institution is deservedly very popular".

Conclusion :

The institution which began in a humble way 53 years ago in a small farm-house with a handful of teachers and a few students has flourished for more than half a century labouring hard in the noble cause of education. Year by year, students have gone out with the blessings of their beloved Alma Mater and many of them are now occupying positions of distinction in several walks of life. Our old boys are scattered throughout the length and breadth of India and even in distant places like Ceylon and Canada, Czechoslovakia and Sweden, in Malaya and Indonesia. It is indeed a matter of profound gratification for us that some of our most distinguished old boys and our first headmaster are with us guiding the Jubilee celebrations. Wherever they are they have always great regard and love for their old school.

The most notable achievement of this year has been the celebration of

ജി എച്ച് എസ് എസ് ചിറ്റൂർ , അണിക്കോട്, ചിറ്റൂർ കോളേജ് പി.ഒ, ചിറ്റൂർ, പാലക്കാട്
Email: gbhssctr@gmail.com Ph No: 04923 222540